

ER DITT LIV EVANGELIET VERDIG?

 La oss forbli stående bare et øyeblikk, idet vi bøyer våre hoder nå og ser mot Herren. Hvis det er noen bønnebegjær som skal gjøres kjent for Gud, vil du akkurat nå i denne stund bare løfte din hånd til Ham, slik som *det*, og hold på ditt hjerte det du ønsker.

² Vår Himmelske Far, vi er takknemlige for en ny dag. Og nå begynner den å gå mot sin slutt; den vil bli historie. Møtene denne formiddagen er allerede over. Ordene som er sagt er blitt uttalt, er på lydbåndet, og vi vil måtte møte Det en dag. Det må enten være rett eller galt. Og vi—vi tror at Det er rett, fordi Det er Ditt Ord.

³ Nå, vi ber om at Du må gi oss de bønnebegjærene vi ber om i kveld. Med hendene våre løfter vi og ber for bønnebegjær. Du visste hva vi hadde behov for, og hva vi ber om. Så ber vi om at Du må svare oss, Herre, og gi oss vårt hjertes begjær, det vil si, hvis vi kan bruke det til å ære Deg. Gi det, Herre.

⁴ Helbred sykdommen i vår midte. Ta bort all synd og vantro. Gi oss av Din . . . en porsjon av Dine velsignelser igjen i kveld, Herre, idet vi grunner på Ordet og tiden vi lever i. Vi har kommet sammen, Far, uten noen annen hensikt enn å prøve å lære hvordan leve bedre, og å leve nærmere Deg. For vi ser at dagen nærmer seg, og vi må samle oss sammen ofte og ta imot instruksjoner fra Deg. Gi det, Far, i Jesu Navn. Amen.

Takk. Vær så god og sitt.

⁵ Jeg vet det er fryktelig varmt, og stedet er overfylt slik det er. Og derfor er vi lei for at vi ikke har . . . noe klimaanlegg. Og jeg . . . Kanskje det vil bli . . . Det er to ting som jeg ønsker å gjøre for menigheten så snart jeg kan komme tilbake slik jeg ønsker, hvis jeg kommer tilbake i møtene ordentlig. Jeg ønsker et—et piano som står i *denne* retningen, slik at pianisten vil se mot forsamlingen. Jeg ønsker et orgel over på *denne* siden og et klimaanlegg. Så tror jeg det ville være nok. Og derfor er vi . . . Vi stoler på Herren og vet at Han vil gi det til oss.

⁶ Jeg tror, de fortalte meg at broder Hickerson tok nettopp *dette* ut av magasinet. Han la det på skrivebordet mitt bak der. Det er den konstallasjonen av Engler som er i ukebladet som ble talt om. Ser dere pyramide-formen? Se på denne Ene på *denne* siden, den spisse vingen, kom med Sitt bryst ut slik som det på min høyre side. Slik som jeg talte fra denne samme talerstolen for mange måneder siden, ser dere, der er Det. Og *Look* maga- . . . Eller, *Life* magasinet har Det, Mai-utgaven, 17. mai, tror jeg det er. Stemmer det? 17. mai utgaven. Fru Wood fortalte meg i dag at mange ringte henne og spurte. Det er i Mai-utgaven, 17. mai.

7 Det er en mystisk sky. Skyen er tjue-seks mile høy og tretti miles på tvers. Og det er det vi taler om her. Det var der Herrens Engel kom ned og rystet stedet. Og hele . . . Det lød høyere . . .

8 Jeg vet det er en mann, hvis . . . Jeg tror, broder Sothmann, jeg så ham for en stund siden et sted. Han er her. Han stod . . . Ja. Rett bak *her*. Han stod nær da det skjedde. Jeg tror ikke jeg var altfor langt unna ham. Jeg bare så ham, prøvde å vinke til ham. Bare jeg hadde kikkerten hans. Før dyrene som vi jaktet på, hadde . . . Var ikke på dette fjellet. Nå gikk det på det andre fjellet. Jeg fant dem dagen før og fortalte dem hvor de skulle gå. Jeg gikk bort *her*, hvor, hvis de kom denne veien, ville jeg bare skyte opp i luften og drive dem tilbake den retningen, slik at de kunne få sitt—sitt—sitt dyr. Så, navlesvin er hva det var.

9 Og derfor gikk jeg over på denne siden, og de var ikke. De var ikke på noen av sidene. Jeg så broder Fred gå ut, og de var ikke der. Han gikk tilbake, og broder Norman gikk over fjellet. Og jeg snudde meg, gikk ned i en liten kløft og kom opp helt alene, omtrent en og en halv mile gjennom et skikkelig ulendt terreng. Og jeg satte meg ned og bare kikket meg rundt. Det begynte å bli litt utpå dagen.

Og jeg plukket disse, det vi kaller der, tiggernøtter. Det er som en borre. Plukket dem bort fra buksebeinet mitt, helt nøyaktig det samme som jeg så meg selv gjøre da jeg var her og fortalte dere om visjonen, omtrent seks måneder før det skjedde. Jeg sa: “Det er merkelig. Se hvor fullkomment nord jeg er for Tucson, litt nordøst. Gjør . . .”

“Tucson,” husker dere jeg sa, “litt sørvest.”

Og jeg sa: “Dette er underlig.” Jeg kikket på borren, som *dette*, og plukket dem bort fra . . . mange av dem, bort fra buksebeina mine. Hvis du aldri har vært der, det er et ørkenlandskap. Det er ikke slik som dette i det hele tatt. Omtrent tjue ganger lysere; og det er ingen trær og slikt som det er her. Det er bare kaktus og sand.

10 Så jeg—jeg bare kikket på det, slik som *det*. Jeg bare løftet øynene mine opp. Og omtrent, jeg vil si, en halv mile fra meg, så jeg en hel skokk med . . . flokk med navlesvin ligge og komme ut på kanten, der de spiste noen korgdekkblad. Og jeg tenkte, “Nå, hvis jeg bare kan få broder Fred og broder Norman hit, dette er stedet.”

11 Og kvelden før var Den Hellige Ånd så kraftfull i leiren, at Han fortalte meg ting som hadde skjedd og funnet sted. Jeg måtte reise meg og gå bort fra leiren min.

Og så, neste morgen hadde jeg gått opp dit. Og jeg begynte . . . Jeg sa: “Nå, hvis jeg kan komme til broder Fred, vil jeg få ham rundt dette fjellet,” som er omtrent en—en mile *denne* retningen. Jeg måtte gå omtrent—omtrent to mile eller mer, plukke ham opp, kanskje tre. Tilbake *denne* retningen, ned denne vi kaller

svineryggen, komme opp på denne måten, opp på toppen av disse ulendte, kuperte fjellene og løp nedover *denne* retningen, kutte tvers over og komme over, og gå ned i *denne* retningen og plukke ham opp. Deretter måtte han gå rett ned til foten av fjellet for å få tak i broder Norman, som sannsynligvis var omtrent fire eller fem miles, for så å gå tilbake. Og jeg skulle til å putte en—en liten bit med papirlommetørkle som jeg skulle henge på en grein av mesquitreet der, slik at jeg kunne markere for meg selv hvilken fjellrygg å gå ut på når jeg kom tilbake.

¹² Og jeg kom bare opp over en liten fjellrygg der det var en masse takkede klipper, og der kom et—et hjortetråkk nedover på den andre siden, omtrent, åh, førti, femti yard under klippen. Det var omtrent, åh, det var utpå dagen, sånn cirka klokken åtte eller ni. Tror du det var noe rundt der, broder Fred, kanskje klokken ni, der omkring? Jeg løp over på *denne* siden, raskt, for å hindre at navlesvinene så meg. De er villsvin, vet dere, og de er ganske lettskremte.

¹³ Så gikk jeg—jeg over fjellet *denne* veien, og kuttet, begynte å løpe oppover fjellet. Og jeg bare løp i vei, i litt, det vi kaller lett trav. Og med ett, ble landskapet fylt med lyd. Jeg har aldri hørt en slik voldsom eksplosjon! Bare rystet og klippene rullet. Og det føltes som jeg—jeg må ha hoppet fem fot fra bakken, så det ut til. Det bare—bare skremte meg. Jeg tenkte, “Åh, du store!” Jeg trodde jeg hadde blitt skutt. At noen . . . Jeg hadde på meg en svart hatt. Jeg tenkte de kanskje hadde trodd det var et navlesvin som løp oppover fjellet, at noen hadde skutt meg. Det var så høyt, rett over meg på den måten. Så, med ett, sa Noen: “Se opp.” Der var Det. Så sa Han til meg: “Det er åpningen av de Syv Segl. Vend hjemover.” Så, her kommer jeg.

¹⁴ Jeg møtte broder Fred og broder Norman omtrent en time senere, da jeg fant dem. De var opprømte og snakket om det. Der er det. Og vitenskapen sier at det er umulig for—for noen slags tåke eller noe å være så høyt, dis, damp. Skjønner? Det vil bare gå . . . Jeg vet ikke. Jeg—jeg . . .

¹⁵ Vi, når vi reiser til utlandet, reiser vi ni tusen fot. Det er over stormene. Det er omtrent fire miles. Og si, la oss si, kanskje det er femten miles dit man ikke kan finne noe mer damp. Men dette er tjue-seks miles, og den hang der hele dagen. Skjønner? De vet ikke hva Det er. Men, takket være Herren, gjør vi det.

Takk, broder Hickerson. Jeg vil ha det på skrivebordet mitt der inne. Og når vi skriver boken, ja, så kan vi ta det med.

¹⁶ Jeg har en liten notis her som ble gitt meg. Jeg tror det har blitt en forøkning i antallet vårt siden jeg var her sist. Jeg tror navnet hans er—er . . . i alle fall er hans fars navn, David West. Og har en liten kar her som de ønsker å innvie til Herren. Er det riktig? Var det i kveld, eller var det onsdag kveld? Jeg vet ikke. Det har . . . I kveld? Det er fint. Vel, hva med . . . Du er David, er

du ikke? Det var det jeg tenkte du var. Ja vel. Hva med å bære opp den lille karen?

Hvis vår søster vil komme bort hit til dette pianoet og gi oss sangen *Bring dem inn*. Pastoren, hvis han vil komme opp hit, og vi vil innvie denne lille gutten til Herren. Nå, vi prøver å holde det etter Skriften.

¹⁷ Dette er barnebarnet ditt, broder West. Virker ikke mulig, gjør det? Søster West, hva tenker du om det? Gjør det ikke. . . Vet dere hva jeg tenker, da? Dere vet, jeg er bestefar også.

Det minner meg om broder Demas Shakarian. Han stod fremfor en stor folkemengde. Han blander alltid kortene slik jeg gjør, vet dere. Han stod der. Han sa: "Dere vet," sa, "jeg—jeg sa til Rose at jeg følte," det er hans kone, sa "følte meg mye eldre etter at jeg ble bestemor." Han sa: "Nei. Jeg mente beste- . . ." Du vet, jeg. . .

¹⁸ Du er ikke alene, broder West. Det er mange av dem her inne. Og det er helt i orden. Jeg tror vi virkelig kan sette pris på våre barnebarn. Dette. . . Håper ikke dette høres ille ut. Men vi kan ha mer tid med dem, tror jeg, enn vi hadde med våre—våre barn. Jeg spurte kona om det, her om dagen. Sa: "Ja visst. Du elsker dem en liten stund, gir dem tilbake til moren deres og går videre."

¹⁹ Vel, jeg har et lite barnebarn bak der. Han sa: "Pappa, forkynne. Pappa, forkynne." Og de tok opp offeret sist søndag kveld og lot det ligge på bordet. De tok ham med inn, bak der, og—og han hørte meg gjennom mikrofonen. Han sa: "Pappa, forkynne. Pappa, forkynne."

Og Billy sa: "Ja, *der* oppe."

Han sa: "Nei." Og offeret gikk utover hele gulvet. Han—han ønsket å komme ut hit, vet dere. Og han roper alltid på meg, vet dere, ser meg på alle slags stevner. Han roper: "Pappa, forkynne." Ropte virkelig høyt. Så jeg vet de er søte.

Si meg, jeg lurer på om jeg kunne få låne litt av det håret? Han trenger ikke det akkurat nå. Jeg gjør det. Hva er navnet hans? [Søster West sier: "David Jonathan."—Red.] David Jonathan. Er ikke det et vakkert navn? Vel, jeg håper livet hans vil ligne på dem han er oppkalt etter. David, kongen, David; som, Kristus skal sitte på hans trone; og også Jonathan, den elskede vennen. Jeg—jeg sier dere, de er nydelige små karer. Vi setter veldig mye pris på dem. Jeg. . . Han våkner opp. Og han kan—han kan rope "amen" så godt som resten av dem, vet dere, så vi vil ganske enkelt ikke la det plage oss. Vi innvier ham til Herren.

Jeg synes det er veldig søtt, ha et ungt par, der Gud har plassert en liten kar som dette under deres omsorg, og kommet for å gi ham til Herren. Og når dere gjør det, viser det at dere ikke er. . . at dere gir tilbake til Gud det Gud har gitt dere. Gud velsigne ham.

Nå, hvis du ønsker å holde ham, jeg tror kanskje moren kunne holde ham litt bedre enn jeg kunne. Og hva med at vi bare legger hendene på ham? Vil du heller gjøre det? Fordi jeg er redd jeg ville miste ham eller, ikke miste ham, knuse ham eller et eller annet, vet dere. Og jeg er alltid redd for å skade dem, vet dere. Min—min . . .

Meda sa, bak der . . . Jeg tror dette er en jobb på plattformen som hun misunner meg litt for, vet dere. Hun liker å holde . . .

Vel, se her, han kommer til å se på meg. Han er en fin kar. Ja, sir. Kanskje jeg kunne holde ham. Jeg undrer. Åh, søster, ikke . . . Jeg håper han ikke faller. Her, er ikke den søt? Så søt? Hvordan står det til? Vel, nå, yndig.

La oss bøye våre hoder.

Herre Jesus, for mange år siden, da kristendommen ble født i form av en Mann som ble kalt Kristus, den salvede Messias, var Jesus Hans Navn. Folket hadde med sine små spedbarn til Ham, slik at Han kunne legge hendene Sine på dem og velsigne dem. Og Han sa: "La de små barn komme til Meg, og hindre dem ikke, for slike hører Himmels Rike til." Dette elskverdige lille paret, deres besteforeldre og dem har vært sanne Ordets etterfølgere.

Herre Jesus, jeg bringer og holder opp til Deg i kveld, pastoren og jeg, denne lille nydelige David Jonathan West. Jeg gir ham til Deg, fra moren og faren. Jeg legger ham fremfor Deg, Herre, for helse, styrke, et langt liv i tjeneste, for å ære Den Allmektige Gud, Som brakte ham inn i denne verden. Må Guds velsignelser hvile over ham. Må Den Hellige Ånd hvile over barnet. Hvis det er en morgendag, må han bære Evangeliet som hans foreldre og besteforeldre verdsetter så høyt i dag. Gi det, Herre. Nå, i Jesu Kristi Navn, gir jeg Deg dette barnet i en innvielse av dets liv. Amen.

Jeg tror de ønsker å ta et bilde av den lille karen. [Et kamera klikker—Red.] Jeg hoppet, også.

Gud velsigne deg, søster. Må dere alltid elske og verdsette Herren Jesus, og den lille karen bli oppdratt i Guds formaning og bli en fantastisk liten gutt. Det er jeg sikker på. Gud være med dere.

Jeg tror han mistet den lille smokken sin? Fikk de tak i den? Åh, du!

La oss nå synge den lille sangen, *Bring dem inn*. Alle, sammen nå, for den lille karen. Ja vel, søster.

Bring dem inn, bring dem inn,
Bring de små til Jesus.

²⁰ Jeg vet ikke om bedre hender å legge dem i. Gjør dere? Hendene til Herren Jesus!

21 Nå, jeg vet det er varmt der ute. Jeg ønsker å si til vaktmesteren, min broder, Doc, eller andre, de som tar hånd om det. Noen av søstrene ødelegger skjørtene sine på—på fett som er på stolene. Hvor mange har fått noe av det på seg? Jeg vet, der er min kone, mine to døtre, lille Betty Collins, fru Beeler, noen av dem. Det er noe fett på det. Hvis du vil ta en titt på det, Doc, når du kan. Det er, tror jeg, det er der de . . . Det er fett eller maling eller noe, rett der det går opp og ned, ved setene. Og er det ikke? [Broder Edgar "Doc" Branham sier: "Det er ikke noe fett på dem, til å få det derfra."—Red.] Vel, jeg—jeg vet ikke hva det er, da. Noe jeg bare . . . Ble nevnt for meg, og jeg sa jeg ville nevne det for—for Doc. Ja vel.

Nå, onsdag kveld bønnemøte. Er noe annet? Har du kunngjort? Har du fått gitt alle kunngjøringene dine, broder Neville? Alle kunngjøringer er gitt.

22 Nå, om Herren vil, vil jeg neste søndag formiddag tale over emnet om å anklage denne generasjonen for å korsfeste Kristus. Du sier: "Denne generasjonen kunne ikke ha gjort det." Vi vil finne ut om de gjorde det eller ikke, i henhold til Ordet. Nå, neste søndag formiddag, om Herren vil. Hvis, nå, hvis—hvis—hvis noe skjer . . .

23 Jeg regner med å være i Houston denne uken også, på et stevne som opptar meg til og med søndag, så jeg vet ikke om jeg vil være i stand til det eller ikke. Men vi har et par søndager til å spille på før det, i alle fall. Deretter reiser vi til Chicago for stevnet, eller møtet i Chicago, den siste uken i denne måneden. Og så må jeg ta familien tilbake til Arizona, for—for ferien deres er over og ungene må tilbake på skolen.

24 Nå, hvor mange gledet seg over lesningen av Ordet, og Herrens velsignelser? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det gjør vi alle, så stort.

25 Nå, det er varmt, og jeg vet noen av dere drar hjem igjen i kveld. Jeg vet at broder Rodney og Charlie og dem, må kjøre lange avstander. Og vent et øyeblikk, dere er på ferie, er dere ikke? Vel, jeg hører dere skal ut å fiske.

"Herren lar ikke tiden bli tilregnet en mann når han fisker. Du blir ikke eldre mens du fisker." Så, nå, dere jenter gå sammen med dem. Skjønner? Og jeg kommer ned og blir med dere, hvis jeg kan. Og dere vet, "Den gode Herren," sa de, "lar ikke tiden bli tilregnet en mann når han er ute og fisker." Gjør det mye når du—når du føler deg skikkelig anspent. Det er den beste måten å slappe av på, det er den beste måten jeg vet om, dra på fisketur.

26 Jeg fikk et lite kort en gang fra herr Troutman. Noen som husker herr Troutman, isforretningen i New Albany? Han hadde et lite kort der, stod, "Ute på fisketur." Og videre stod det, "En mann som har . . . Enhver mann, brødrene hans, er ute på fisketur. Med en hjelpende hånd, vil de alltid komme til land,

ute på fisketur.” Hadde rundt åtte eller ti forskjellige ting. Så da han kom ned til bunnen, stod det, “Mannen er nærmere Gud når han er ute på fisketur.” Så jeg tror det er ganske riktig. “Den rike og fattige ute på fisketur, er helt like,.” Skjønner? “Med en hjelpende hånd, vil han alltid komme til land, ute på fisketur.” Og alt var om, “Ute på fisketur.”

²⁷ Vel, jeg vil fortelle dere om en annen måte å fiske på som jeg har drevet med i omtrent tretti-tre år, det har vært å fiske etter menneskesjeler. Må Herren hjelpe oss å vinne alle på vår vei.

²⁸ Nå, i kveld, blir dette tatt opp på lydbånd. Nå, denne formiddagen, (hvis Jim er her, eller tar opp på lydbånd), jeg—jeg tror, noen gjorde meg oppmerksom på det, at jeg sa på lydbåndet: “Den andre utvandringen.” Jeg mente ikke *andre*. Det er, “Tredje utvandringen.”

Den Hellige Ånd i form av en Ildstøtte, Gud kom ned i manifestasjon, førte ut den første utvandringen, og—og tilbake i . . . førte Israel ut av Egypt.

Den andre utvandringen var Kristus som førte Menigheten ut av judaismen.

Og, *Den tredje utvandringen*, er når den samme Ildstøtten tar Bruden ut fra menigheten. Skjønner? Ut fra de naturlige; ut fra de åndelige; og de Åndelige ut fra de åndelige. De tre, ser dere, de Åndelige ut fra menigheten, rettere sagt. Da får vi de tre, de tre tidsalderne i det.

²⁹ Nå, i kveld, ønsket jeg å lage et nytt lydbånd, og det heter: *Er ditt liv Evangeliet verdig?* Vil sannsynligvis ikke vare veldig lenge. Vel, bare noen Skriftsteder og notater jeg har her, men først ønsker vi å lese Guds Ord. Før vi gjør det, bøyer vi bare våre hjerter for Ham bare et øyeblikk.

³⁰ Herre Jesus, en hvilken som helst mann, fysisk, eller kvinne, eller barn, kan bli i sidene i denne Bibelen, men det er ingen som kan åpenbare Det utenom Deg. Jeg ber, Herre, om å ta denne teksten som er lagt på mitt hjerte å sende ut over nasjonene, for folket, slik at de kan forstå hva slags liv som det forventes at de skal leve. For, så mange har spurt meg: “Er det kristne Livet et liv med tjeneste i menigheten? Er det å hjelpe de fattige, de trengende? Eller er det et trofast medlem? Er det trofast trofasthet mot menigheten?” og slike spørsmål. Far, må de korrekte svarene komme i kveld, gjennom disse ordene, idet vi gjør et forsøk på å—å gi dem til folket. I Jesu Kristi Navn, ber vi om det. Amen.

³¹ Slå nå opp i Biblene deres til Lukas’evangeliet, og vi vil begynne med det 14. kapitlet og det 16. verset, å lese noen Skriftsteder som et grunnlag, som en bakgrunn, for dette som vi vil prøve å ta for oss omkring tretti eller førti minutter. Nå, det 16. verset i det 14. kapitlet av Lukas’evangelium.

Da sa han til ham: Et menneske holdt et stort festmåltid og innbød mange.

Da tiden for festmåltidet kom, sendte han tjenerne sine ut for å si til dem som var innbudt: Kom, for—for nå er alt gjort ferdig.

Men hver og en av dem begynte å unnskyldte seg. Den første sa til ham: Jeg . . . kjøpt et stykke jord, og jeg må gå og se på det. Jeg ber deg om å ha meg unnskyldt.

En annen sa: Jeg har kjøpt fem par okser, og jeg går nå for å prøve dem. Jeg ber deg om å ha meg unnskyldt.

Enda annen sa: Jeg har tatt en kvinne til ekte, . . . derfor kan jeg ikke komme.

Tjeneren kom da tilbake og fortalte om alt dette til sin herre. Da ble husets herre vred og sa til tjeneren sin . . .

Legg merke til dette, det er ikke tjenere. "Tjener."

. . . Gå i hast ut på byens store og små gater, og før inn hit de fattige, de vanføre, de lamme og de blinde.

Tjeneren sa: Herre, det er gjort som du befalte, og ennå er det rom.

. . . sa herren til tjeneren: Gå ut på veiene og ved gjerdene, og overtal dem til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt.

For jeg sier dere at ingen av de menn som var innbudt, skal få ta del i festmåltidet mitt.

³² Nå, la dere merke til at det var tre rykk, eller tre runder i det? Da de gikk ut først og kalte dem som skulle . . . eller var innbudt til å komme, og de ikke gjorde det. Deretter gikk det ut en helbredelseskampanje, gikk ut for å få tak i de blinde og halte. Og fremdeles var det rom, derfor gikk han ut og nødet de gode, onde og simple; at de skulle komme inn.

³³ Nå, du kan lese en annen lignelse om dette, noe i likheten av den, i Matteus 22:1 til 10, hvis du ønsker å lese den senere. Men jeg—jeg tok dette emnet derfra: *Er ditt liv Evangeliet verdig?*

³⁴ Nå, Jesus sier her . . . Mennesket har alltid prøvd å komme med unnskyldninger, for å ikke ta imot Guds Ords invitasjon. Selv om det blir sikkert stadfestet for dem, at det er—at det er Hans Festmåltid og Hans invitasjon, men mennesket kommer stadig med unnskyldninger. Og hvis du leser Matteus 22, vil du finne at unnskyldningene kom der også. Og—og de prøver . . .

³⁵ Det gjentok seg i alle tidsalderne. Gjentok seg tilbake i tidsalderen, og sa en mann innbød dem, og—og hadde en vingård. Og vi kjenner til den lignelsen. Og hvordan han sendte tjenerne sine for å samle fra denne vingården. Første tjener kom, hva gjorde de? De jagde ham av sted. Den neste tjeneren kom, de steinet ham også. Og de jagde tjener etter tjener på dør; de onde

menn. Kongen sendte til slutt sin sønn. Og da sønnen hans kom, finner vi ut, at, “De sa: ‘Dette er en arving. Vi dreper ham, så vil vi få alle ting.’” Da sa Jesus til dem: “Kongen sendte ut folk og tok livet av de morderne, og brant byene deres.”

³⁶ Nå, vi ser, når Gud gir et menneske en invitasjon og for å gjøre noe, eller å motta invitasjonen som Han har gitt ham, og han avviser den, da er det ikke noe igjen etter at nåde er avvist, utenom dom. Hvis du trår over nådens grenser, er det bare én ting igjen, og det er dom. Og vi ser at mennesket har gjort dette i alle tidsaldre. Dette har skjedd i nesten alle tidsaldre i Bibelen.

³⁷ Da Gud sendte Noah, Sin tjener, og skapte en redningsvei for alle menneskene som ønsket å—å bli frelst. Men folket bare lo og spottet Noah. Men Gud banet veien, men de hadde en unnskyldning. Det var ikke i samsvar med deres—med deres moderne tankegang. Det. . . Det var ikke slik de ønsket det, derfor kom de med unnskyldninger på Noahs tid.

³⁸ De kom med unnskyldninger på Moses’ tid. De kom med unnskyldninger på Elias’ tid. De kom med unnskyldninger på Kristi tid. Og de kommer med unnskyldninger i dag.

³⁹ Nå, Han talte direkte til Israel, de som var kalt til festen, som jeg også vil anvende på dagens mennesker, menigheten, som har blitt invitert til å komme til festen og vil ikke gjøre det, Herrens åndelige fest. Og de vil ikke gjøre det. De vil ikke gjøre det. De har andre ting å gjøre. De finner unnskyldninger.

⁴⁰ Nå, om Israel, for to tusen år siden, ville tatt imot invitasjonen som de ble gitt, ville de ikke vært slik de er i dag. For to tusen år siden, avviste Israel invitasjonen om å komme til bryllupsmåltidet, og de avviste den og kom for dom. Men, som Jesus sa, de steinet og drepte profetene som ble sendt til dem ved å komme med unnskyldninger, nå, og unnskyldningene som de kom med i enhver tid.

⁴¹ Vi finner ut på Jesu tid at Han ikke—Han ikke sluttet Seg til noen av dem. De sa: “Når fikk denne Mannen sin undervisning? Hvilken skole kom Han fra? Er ikke dette snekkerens Sønn? Heter ikke moren Hans Maria? Er Hans brødre, Joses og Jakob, så videre? Og er ikke søstrene Hans sammen med oss? Så hvor fikk denne Mannen denne autoriteten til å gjøre dette?” Skjønner? Med andre ord, sluttet Han Seg ikke til noen av dem. Derfor sa de: “Han er Beelsebul. Han er en samaritaner. Han har en djevel, og Han er gal. Han er en—Han er en. . . Han er en Mann som har en ond ånd, i religionens navn, og har gjort Ham gal. Og det er det. Han er der ute som en villmann. Ikke bry dere om Ham.” Og vi vet hva som skjedde med Israel. Og de ropte ut. De var så sikre på at den Mannen tok feil, inntil, åh, da de fordømte Ham, sa han—sa han: “La Hans Blod komme over oss og over våre barn.” Og Det har vært der hele tiden siden.

⁴² Jesus prøvde å fortelle dem at det var unnskyldningene deres som drepte profetene, og som drepte de rettfærdige som kom. De tok imot læresetningene deres som mennesker hadde gitt dem, istedenfor å ta Guds Ord. Og, ved å gjøre det, hadde de gjort Guds Ord virkningsløst.

⁴³ Nå, du må enten si, i dette, at *Dette* er Guds vilje og Guds ønske, eller noe annet du kan sette fram som er bedre enn det Dette er. Nå, du må ta det ene eller det andre. Du kan ikke tjene Gud og mammon. Og du må si: “Dette er Sannheten,” eller “Det er en del av Sannheten,” eller “Det er ikke hele Sannheten,” eller “Det er ikke satt sammen riktig,” eller “Det er ikke tydet riktig.”

Og Bibelen sier at, “Guds Ord ikke er til egen tydning.” Det er ikke meningen at noen andre skal legge en tydning til Det, Det er skrevet nøyaktig slik Gud ønsker at Det skal tydes. Nøyaktig hva Det sier, Det, det er slik det skal være. Bare ta Det slik Det står, slik Det er skrevet ned Her.

⁴⁴ Nå, de tar imot læresetningene deres. De gjør Guds løfter virkningsløse for dem. De unngår Det. De går utenom Det.

⁴⁵ Nå, hvis Russland hadde tatt imot Pinsevelsignelsen for sytti-fem år siden, da Den Hellige Ånd falt i Russland, hadde de ikke vært kommunister i dag. Nå, for sytti-fem år siden hadde de en stor vekkelser i Russland. Gud kom iblant dem, og de hadde store vekkelser, langt inn i Sibir. Og hva gjorde de? De forkastet Det. Og i dag er landet fortapt, og menighetene kan ikke holde møter, bare under tillatelse. Og de er dømt til dommen. Har forvillet seg ut i denne kommunismens ville raseri; latt seg kjøpe av djevelen.

⁴⁶ For femti år siden, falt Den Hellige Ånd i England. Rett etter det kom George Jeffreys, og F.F. Bosworth, og Charles Price, Smith Wigglesworth, de store troskrigerne, for femti år siden, og tilbød England Den Hellige Ånds vekkelser. Men hva gjorde de? De lo av dem, satte dem i fengsel, kalte dem gale, trodde de hadde mistet forstanden. Menighetene nektet folk å komme å høre dem. Og de helbredet de syke, og kastet ut djevler, og gjorde mektige gjerninger. Og fordi at England, som en nasjon, forkastet Evangeliet, er hennes—hennes syndner kjent utover hele verden. Det er knapt en—en mer forrædersk nasjon i hele verden, til og med iberegnet Roma og Frankrike, enn England. Hun er frafallets mor. Rett hvor Finney og mange av de store menn forkynte, i Haymarket, og Charles G. Finney, og Wesley, og videre nedover, og hun forkastet Det.

⁴⁷ Og nå, også for en uke siden eller to, ble man i avisene klar over at deres store menn har falt så dypt med hensyn til—til sex med kvinner, at spioner kom inn. Og lederen deres fant noen flere av dem. Magasinene har skrevet om det. Deres skandale-synd, rett i regjeringen deres, har spredd sitt skammelige navn verden over. Hvorfor? Hun forkastet Sannheten. Hun hadde sin

unnskyldning, og hun er ferdig. England er helt ferdig med Gud, for lenge siden. Hvis . . .

⁴⁸ Amerika, for femten år siden, da den store helbredelsesvekkelsen som fortsatte videre fra pinsen brøt ut i nasjonen, og det var vekkelser i hovedstaden, Washington, DC. Presidentene, vise-presidentene, mektige folk, statsoverhoder; store ting fant sted, statsoverhoder og—og menn ble helbredet. Slik som kongressmedlemmet Upshaw som hadde vært en krøpling i—i seksti-seks år, og de kunne ikke snu ansiktet bort og si det ikke var slik. Det var rett fremfor dem, men de forkastet Det.

⁴⁹ Og i kveld er det grunnen til at denne nasjonen stagnerer. Hun er fordømt. Det er intet håp for den i det hele tatt. Hun har krysset grensen mellom dom og nåde. Og hun har valgt inn det hun har her, for å kontrollere nasjonen. Og hun er råtten tvers igjennom. Politikken hennes er råtten. Moralen i denne nasjonen er lavere enn noe jeg kan komme på. Og hennes religiøse system er mer råtten enn moralen. Hun blir, ved å gjøre dette har hun nå forenet seg, alle disse menighetene, og for nasjonen, inn i kirkerådet, og har tatt dyrets merke. Hvilken ting! Hvorfor? Kristus ga dem muligheten: "Kom til Min fest," pinsefesten, som betyr "femti."

⁵⁰ Da Den Hellige Ånd ble utøst over Russland, ble de kalt til en pinsefest, åndelig fest, og de forkastet Den. England, Den Hellige Ånd ble utøst over dem, og de forkastet Den. Amerika, Den Hellige Ånd ble utøst over dem, og de har forkastet Den.

⁵¹ Han innbød tre ganger. Tre ganger sendte Han bud ut, og de lyttet ikke til innbydelsen. Deretter sendte Han bud igjen, og Han sa: "Gå og nød de menneskene til å komme. Bordet må være dekket. Bordet er klart. Det er fremdeles plass." Og jeg tror, at, kanskje, kanskje i løpet av de neste månedene eller noe, eller året, eller hva det er, vil Gud sende en ny rystelse over landet, for det er fremdeles noen der ute et sted, som er en forutbestemt Sæd, som Lyset må falle på, et sted, et sted i verden. Nasjonen, selv, er ferdig.

⁵² Jeg kikket på denne ukens *Life* magasin; nede i, vel, nede i Little Rock her om dagen, eller rettere sagt, Hot Springs. Og der så jeg, jeg tror det var en guvernør i staten New York, med en eller annen stripperske borte i Honolulu, danset med henne. Nå . . . Og her under det, var en annen kjent mann. Åh, for en skam! Se på nasjonen vår i dag. Se på tilstanden til vår—til vår nasjon. Se hvor hun har kommet, hvor lavt hun har sunket.

⁵³ Se på vårt religiøse system i dag. Hvordan kan det ha seg at menighetene har kommet inn i den forfatningen de er i nå? Det er fordi de har forkastet og avvist Guds Budskap, invitasjonen til å komme til festen. Kunne du kalle et liv som det Evangeliet

verdigg? Kunne du kalle et liv, som kunne sitte og tillate sine—sine folk å gjøre tingene, å røke sigaretter?

⁵⁴ Her om dagen her nede, i en bestemt menighet, spilte et lite idrettslag her nede i parken, og den lille gutten til svogeren min er en kaster for et av lagene. Og derfor var han der ute og kastet, og det var et menighetslag som spilte. Og der var pastoren med de små karene der ute på bakken og spilte. Og pastoren røkte sigarett etter sigarett, fra en virkelig god nabomenighet rett her ved siden av oss. Og kunne du tenke deg en mann . . . Og selv folk i forsamlingen la merke til det. Men det begynner å bli slik at de ikke engang bryr seg om det.

⁵⁵ En bestemt stor menighet, en baptistmenighet som jeg kjenner til, slipper menigheten ut fra søndagsskolen femten ekstra minutter, slik at pastoren og alle dem kan stå på utsiden og røyke før de kommer inn igjen for å tjene i Herrens tjeneste. John Smith, grunnleggeren av den menigheten, ba så hardt om at Gud måtte sende en vekkelse, inntil øynene hans var helt oppsvulmet om kvelden, og hans kone måtte lede ham til bordet for å mate ham med en skje. Hvis . . . Den mannen ville snudd seg i graven hvis han visste at menigheten hadde kommet i den tilstanden. Hva er det? De ble innbudt til å komme og avviste Det. Det er det eneste. Og dere husker, Jesus sa her inne at: “De som var innbudt, og forkastet det, ikke ville smake Hans måltid.”

⁵⁶ Når Gud sender Den Hellige Ånd og banker på en manns hjerte, og han med vilje avviser Den, så vil han en gang avvise Den for sin siste gang, og da vil du ikke være en privilegert person. Du kan sitte i en menighet og lytte til Evangeliet og være enig med Evangeliet. Du kan gjøre så mye som å si: “Jeg vet Det er riktig,” men aldri sette en finger på Det for å hjelpe Det, selv. Skjønner? Du bare lytter til Det, fordi du sier: “Jeg tror Det er riktig.” Det er bare å sympatisere med Det.

Jeg kunne si: “Jeg tror *det* er ti tusen dollar.” Det betyr ikke at jeg har det. Skjønner? Jeg kunne si: “*Det* er godt kaldt vann,” men nekte å drikke det. Forstår dere hva jeg mener?

Og dette er Evig Liv. Og å avvise å gjøre det, en dag vil du krysse grensen mellom dom og nåde, og da vil du ikke ha privilegiet av å komme å motta Det.

⁵⁷ Til dere som kommer hit. Jeg er ikke ansvarlig for de som . . . eller—eller andre forkynnere taler til. Men, dersom Det er riktig, skylder du Det ditt liv. Hva mer kunne du noen gang finne, som ville være en større gevinst for deg, enn å vite at du kan få Evig Liv?

⁵⁸ Hva om jeg ga bort kapsler her, som vitenskapelig bevist, vitenskapelig beviser at denne kapselen ville få deg til å leve ett tusen år? Vel, jeg—jeg hadde vært nødt til å få tak i en milits her ute og flytte dem bort fra stedet. Du hadde ikke trengt å ha et

alterkall for det. Du ville bare vært nødt til å drive dem bort fra det, for å leve ett tusen år.

Og, likevel, vitenskapelig bevist at den Evige Gud, hele Hans Oppstandelseskraft, som lover deg Evig Liv, og satan vil sette sine legioner der ute for å holde deg borte fra Det. Skjønner? Likevel kan du se, og være fornuftig nok til å stå ansikt til ansikt med Det og se at Det er riktig, men så forkaste Det. Skjønner?

⁵⁹ Noe, en eller annen slags unnskyldning. “Det er for varmt. Jeg er for trøtt. Jeg vil i morgen.” Bare en eller annen slags unnskyldning, det er alt de gjør. Ved å forkaste besøkelsens tid, atskiller det deg fra Gud.

⁶⁰ Nå, legg merke til. Og, i Det gamle testamentet hadde de det de kalte jubelåret. Det var da alle menneskene, som var slaver, kunne gå fri når jubelåret lød. Og så hvis en mann ikke gikk ut, hvis det var en eller annen unnskyldning han kunne gi, slik at han ikke ville vende tilbake til sitt land, så måtte han bli merket i øret med en syl ved tempelporten. Og deretter uansett hvor mange jubelår som kom, var den mannen solgt. Han kunne aldri mer komme tilbake som en borger i Israel noe mer. Hva gjorde han? Han forkastet invitasjonen sin. Han trengte ikke betale noe. Slaveri-gjelden hans var over. Familien hans var fri. Han kunne gå rett tilbake til hjemlandet sitt og få sin egen eiendom. Men hvis han nektet å gjøre det, så hadde han ingen eiendomsrett noe mer i Israel, og eiendommen hans ble gitt til en annen.

⁶¹ Nå, den samme tingen i det naturlige kan anvendes på det åndelige. Det vil si, hvis vi som arvinger av Evig Liv, og vi hører Evangeliet og vet at Det er sant, og vi forkaster Det og nekter å gjøre det eller lytte til Det, tar vi dyrets merke.

⁶² Nå, noen sa: “Nå, det vil bli et—et dyrets merke, det vil komme en dag.” La meg fortelle deg. Det har allerede kommet. Skjønner? Så snart Den Hellige Ånd begynner å falle, begynner dyrets merke å inntreffe. Skjønner?

⁶³ Du har bare to ting. Det ene, er ta imot Det, ta Guds segl. Å forkaste Det, ta dyrets merke. Å forkaste Guds Segl er å ta dyrets merke. Forstår alle sammen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Å forkaste Guds Segl er å ta dyrets merke. For Bibelen sier: “Alle som ikke var forseglet med Guds Segl tok dyrets merke.”

⁶⁴ Da trompeten lød, og alle som ønsket å gå fri kunne gå. De som ikke ville, ble merket.

Nå, ser dere, dyrets merke, hvis vi snakker om det i framtiden, er når det vil bli manifestert, når du innser at det er det du allerede har gjort. Skjønner? Og det samme er Den Hellige Ånd, Den vil bli manifestert. Når vi ser Herren Jesus komme i herlighet, og føler den forvandlende kraft, og ser de døde oppstå fra graven, og vet at om et øyeblikk til, vil vi bli forvandlet og få en kropp slik som Hans. Det vil bli manifestert. Så, å se de som forkastet Det, vil bli utestengt, utelatt.

⁶⁵ Sa ikke Jesus at jomfruene gikk ut for å møte Kristus? Noen av dem falt i søvn, den første vakt, andre, tredje, fjerde, femte, sjette, til den syvende vakt. Men, i den syvende vakt så lød det: “Se, Brudgommen kommer. Gå ut og møt Ham.” Og de som sov, våknet. Alle tidsalderne tilbake til Pinsen våknet opp. Skjønner? Fra den syvende tidsalderen, den syvende menighetstiden, hele veien tilbake gjennom våknet opp. Og disse som var i denne menighetstiden i live, de ble forvandlet. Og de gikk inn.

Akkurat i den stund de gikk inn, kom de sovende jomfruene og sa: “Vi ønsker å kjøpe litt av deres Olje.”

⁶⁶ Men de sa: “Vi har bare nok til oss selv. Gå til dem som selger Den.”

“Og mens de prøvde å få denne Oljen, kom Brudgommen.” Det har aldri vært en tid i verdenshistorien, som at episkopalere, baptister, metodister, presbyterianere. . . Avisene er fulle. De religiøse avisene priser Gud for at de sovende jomfruene nå prøver å ta imot pinsen, og prøver å motta Den Hellige Ånd. Og innser ikke folk at det ikke vil skje, i henhold til Guds Ord? “Mens de prøvde å komme tilbake, kom Brudgommen og førte Bruden bort. Og de ble kastet inn i det ytterste mørke for dom,” fordi de forkastet sin invitasjon.

⁶⁷ Alle mennesker er invitert til å komme. Gud har i enhver tidsalder sendt ut Sitt Lys, og Det er blitt forkastet.

⁶⁸ Og, nå, i dag er ikke noe annerledes fra noen annen tid, å forkaste besøkelsens tid. Når Gud besøker Menigheten og folket, ta imot Den da. Ikke utsett det til neste år, neste vekkelse. Dette er tiden: “I dag er frelsens dag.”

⁶⁹ Og husk, Gud har aldri sendt et Budskap i noen tid, uten at Han har stadfestet Det med det overnaturlige. Jesus sa, Selv: “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men hvis Jeg gjør gjerningene, så tro gjerningene dersom dere ikke kan tro Meg,” og når dere ser det tydelig og—og manifestert.

⁷⁰ Nå har tiden kommet da hun forkaster Det, da blir hun boret i øret med en syl, da vil hun aldri høre Det. Nå fører hun seg selv til kirkeforbundet, for å gå rett inn og ta dyrets merke.

⁷¹ “En av de store ambisjonene,” noen ga meg avisen akkurat nå, har denne nye paven sagt, “er å forene menighetene sammen.” De vil gjøre det like så sikkert som jeg står her. Og protestantene faller for det. Skjønner? Fordi, menigheten. . . Bibelen sier, Paulus, Herrens profet, sa: “Den dagen vil ikke komme uten at det kommer et frafall først, og så. . . før syndens menneske vil bli åpenbart. Den som sitter i Guds tempel og opphøyer seg over alt som kalles Gud; han, som Gud,” tilgir synder på jorden og så videre. Hvordan dette har skjedd! Men det kunne ikke skje før frafallet, før menigheten begynner å komme bort fra den åndelige festen, trekke seg tilbake og organisere seg. Og da ble ikke åpenbaringen hos menigheten.

⁷² Husk, Israel vandret dag og natt ved Ildstøtten. Når Ildstøtten beveget Seg, beveget de seg med Den. Og husk, Den var en Ild om natten og en Sky om dagen. Så Den kunne komme dag eller natt, når som helst. Men, hvor enn Den var, ble det tilveiebrakt, slik at de ikke skulle unngå å se Den. Den var et Lys om natten og en Sky på dagen, og de fulgte etter Den. Ja, sir, Den samme tingen!

⁷³ Martin Luther så Den. Hva gjorde han? Han kom ut av katolisismen. Men hva gjorde de? De bygde et lite gjerde rundt, sa: "Vi er lutheranere. Dette er tingen."

⁷⁴ Deretter så Wesley at Den beveget Seg bort derfra. Han gikk. Hva gjorde de? Bygde et lite gjerde rundt det og sa: "Dette er tingen." Hva gjorde Lyset? Beveget Seg rett videre igjen.

⁷⁵ Pinsen så Den. Hva gjorde de? Beveget seg ut fra wesleyanerne og nasareerne og så videre. Hva gjorde de? De bygde et lite gjerde rundt det, kalt: "Vi er enhetsfolk," og "Vi er treenighetsfolk," og "Vi er De forente," og alt dette. Hva gjorde Han? Gud beveget Seg rett videre ut av det. Skjønner?

⁷⁶ Vi kan ikke gjøre det. Vi er nødt til å følge hver dag, hver time av dagen, ethvert skritt på veien. Vi er nødt til å bli ledet av Herren Jesus Kristus. Hvis vi ikke gjør det, tar vi et organisasjonsliv. Og et liv som ikke følger Kristus daglig, er ikke verdig.

⁷⁷ En mann som er kristen på søndag og går i kirken, sitter bak der og tror han eier hele kirken fordi han gjør *dette, det*, eller *hint*, og på mandag stjeler og lyver. Og kvinner som går ut på de offentlige badestrendene og—og ut på gatene med umoralske klær på seg!

⁷⁸ Jeg tenkte på—på førstedamen, som ikke engang ville ha på seg sminke for å gå foran paven; og kom tilbake, og satte en standard med vannhode-hårklipp for kvinnene i nasjonen. Og alle disse kjolene, som, når hun er blitt mamma, ønsker enhver kvinne i landet å kle seg i en av disse mamma-kjolene nå. Det er riktig. Det er forbilder. Og de vet at de menneskene ville gjøre det. De tar en ånd av verden. Og det hører ikke hjemme i den levende Guds Menighet.

⁷⁹ Kvinner burde se mot Jesus Kristus. Dere burde se mot Sarah og dem i Det gamle testamentet.

⁸⁰ Nå, de ble slik at. . . Jeg talte her om kvelden et sted, om at kvinner skal adlyde sin ektemann. Adlyde? Ja. Det gikk ut av ekteskapsritualet for lenge siden. Men de vil ikke gjøre det. Nei, sir, De lever i Amerika, og de lar deg få vite det. De kommer ikke til å adlyde. Men så lenge du ikke gjør det, prøv aldri å kalle deg en kristen, for du er ikke det. Jeg bryr meg ikke om hvor mye du danser eller taler i tunger, hvis du ikke adlyder ektemannen din, er du ute av Guds vilje.

⁸¹ En kvinne som kler seg i shorts og gjør disse tingene som hun gjør på gaten, ikke kall deg en kristen. Du vil ha verden og fremdeles holde på vitnesbyrdet ditt. Du kan ikke gjøre det i Guds Nærvær, når du vet bedre enn å gjøre det.

⁸² Legg merke til, “boret i øret,” merket bort, da vil du aldri høre. Husk, det er et tegn på å lukke ørene. Du vil ikke høre Det noe mer. Du vil ikke høre. Du vil aldri være i stand igjen, til å gjøre det igjen.

⁸³ Åh, “Hun tror ikke *Det*.” Åh, du! “Ikke fortell henne. Hun tror det.” Nei. “Hun forteller deg rett . . .” Hun kjenner *Det* ikke. Hvordan kunne en—en dame . . . Bare spør deg, hvordan kunne en dame . . .

Som jeg talte om søndag, sist søndag kveld, for en uke siden i kveld, på “et rødt blinkende lys,” hvordan utviklingen blant kvinner har blitt penere enn de noen gang var. Nå, det er ikke noe—ikke noe imot kvinnen, nå, det er bare . . . men hvordan hun kontrollerer det. Skjønner? *Det* . . . Hun har den muligheten til å sette seg i en fristelse, slik Eva ble satt fremfor treet.

⁸⁴ Enhver mann, enhver sønn som kommer til Gud må gå gjennom prøvelsens stund. Dette er kvinnenens tid, denne nasjonen er det, hvor hun må gjennom den testingen. Dersom hun kan være en vakker kvinne og oppføre seg som en søster, er Herrens velsignelser over henne. Men når hun kan få seg til å—å vite dette og vise seg fram, viser det uten tvil at hun har en—en dårlig ånd over seg. Hun mener ikke å være på den måten, det tror jeg ikke, mange av dem gjør ikke det. Men de innser ikke det.

⁸⁵ Kunne du fortelle meg at en anstendig, tenkende kvinne kunne ta på seg, disse små klærne som de har på seg her ute på gaten?

⁸⁶ Jeg har to unge jenter som sitter her. Jeg vet ikke hva disse ungene vil ende opp som. Jeg bare ber for dem. Unger, i dag, jeg . . . Du kan ikke vite. Jeg vet ikke. De er ikke immune mot det. De må stå på sine egne to føtter, fremfor Jesus Kristus og gi et svar. De kan ikke gå inn på det . . . på—på det jeg tror, og det deres mor tror. Jeg vet ikke hva de gjør. Men jeg tror faktisk, i denne tid, hvis disse jentene gikk ut på gaten med den slags klær på seg, og en mann fornærmet dem med den slags klær, så tror jeg ikke, hvis jeg hadde muligheten, at jeg kunne fordømme mannen. Det er riktig. Jeg fordømmer jentene. Det var ikke riktig av dem å gjøre det.

⁸⁷ Hør. Hvis mannen tenker, og de lærer at, “Mannen ikke er noe mer enn et dyr. Han kommer fra dyreslekten.” Og se, så, du setter ham der ute som . . .

⁸⁸ Når man lar hunden komme til den lille hunnen på bestemte tider, gjennom gjerdene og alt annet, fordi den lille hunnen er i den tilstanden; griser, kuer, alle andre dyr. Og hvis vi er dyreliv; hvilket vi er, den fysiske delen. Og så når en kvinne viser seg

fram på den måten, viser hun at hun er det samme som den lille hunden er, eller den samme tingen, nøyaktig, ellers ville hun ikke gjøre det. Hun vet. Naturen lærer henne at menn kommer til å kikke på henne. Og Bibelen sier: “Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.”

⁸⁹ Det gir bud om en testetid. Og djevelen forskjønner kvinnene og tar av dem klærne og setter dem der ute, for å gi deg en test. Menn, snu hodene deres. Vær Guds sønner. Kvinner, kle dere som Guds døtre. La deg ikke måtte svare for hor på den Dag over der.

⁹⁰ Hvis den kvinnen, uansett hvor uskyldig. . . Hun har kanskje aldri gjort noe galt, aldri hatt i sinne å gjøre galt. Men når den synderen som kikket på den kvinnens grasiøse form, vel vitende om at han er et hannkjønn; og hunnkjønnen er i en kjertel, og en, hannkjønnet, i den andre; og den synderen vil måtte svare for det på Dommens Dag, hvem gjorde det, hvem er skyldig? Ikke ham. Du. Slik er det, umoralsk.

⁹¹ Se på denne nasjonen. Det pleide å være slik, da de—de hadde de knekorte kjolene som kvinnene kledde seg i, måtte vi sende bud til Paris for å få tak i dem. I dag sender Paris bud hit for å få tak i dem. Det er blitt så skittent at ikke Paris kan holde tritt med det. Det er riktig. Hele. . . Hvorfor? Forkaster Evangeliet. Hvorfor?

Paris hadde ikke Det. Det er ett hundre prosent katolisisme. Protestantene kan ikke engang komme inn dit. Se på Billy Graham. Jeg tror det er bare seks hundre kristne i hele Paris ut av millionene, seks hundre kristne, protestanter. Det er ikke Hellig-Ånds-fylt. Det er bare helt og holdent protestanter, seks hundre av dem, ut av de mange millionene. De fikk ikke muligheten til å forkaste Det.

⁹² Men disse menneskene har Evangeliet. Og når de kommer bort fra Budskapet og Evangeliet som de ser demonstrert, gjør narr av Det på grunn av en gammel prostituert lære som har spunnet seg rundt dem; og en eller annen pastor står på talerstolen, som tenker mer på en dollar og en matbillett enn han gjør på sjelen, folket han taler til, det er riktig, det er det som gjorde det. Nå leder hun verden.

⁹³ Husker dere, for ikke lenge siden i dette tabernaklet. Jeg talte over et emne, for omtrent tjue år siden, “Jeg vil vise dere Amerikas gudinne,” og hadde en liten flapper her, og satt der med det. Det er hva det er. Nå får de det også. De får det de har bedt om. Og de kommer til å få det. Det er alt.

⁹⁴ Nei. De vil ikke tro det. Nei, sir. De lar deg få vite at de er amerikanske borgere, og de har en rett til—til å handle akkurat som de vil. Jeg bare ønsker. . .

⁹⁵ La meg fortelle deg. Jeg vil fortelle deg nå. Nei, sir, politikken vil aldri fungere. Nei, sir, demokratiet vil aldri

fungere. Demokratiet er råttent inn til benet. Dersom det kunne bli organisert blant en gruppe med kristne, ville det vært fint. Men når man setter det der ute i verden, går det for fulle seil og intet anker. Helt riktig.

⁹⁶ Se her i dag. Alt kan skje, og de vil bare være. . .Hva som helst, smigrer med noen få politikere, og de kommer unna med mord.

⁹⁷ Da jeg forkynte der nede, den kvelden for å prøve å redde livet til de to ungene. De var så skyldige som de kunne få blitt. Selv advokaten reiste seg opp bak meg der og han sa: "Det er riktig." Han sa: "Jeg tror ikke på å ta livet av folk." Han sa: "Hvis dere legger merke til i strafferegisteret deres, hvem er det som blir drept i elektriske stoler og slikt? Det er ikke de rike. Han har råd til å skaffe seg en advokat og gjør noe ulovlig, et eller annet skittent knep, og litt kjøpslåing *her*, og litt over *her*, og bestikke det." Han sa: "Det er fattige unger som det, som ikke har nok penger til å kjøpe seg et anstendig måltid mat, det er det slaget som får det. Det er det slaget de henretter med elektrisk støt, noen en kaller en gruppe med uvitende mennesker, og de bare gir sin støtte til dødsstraff."

⁹⁸ Jeg sa: "Det første mordet som noen gang ble begått i verden, drepte en bror en annen, og Gud tok ikke livet av han for det. Han satte et merke på ham, for at ingen skulle ta livet hans. Riktig. Det er den Øverste Dommeren."

Jeg så de tok dommen bort fra dem. Nå vil de få en ny rettssak. Selvfølgelig vil de få livstidsdom nå, som vil bli elleve år, og kanskje bli løslatt på prøve. De er skyldige. Ja visst. De er skyldige. De burde bli sendt i fengsel på livstid, men ikke tatt livet av. Intet menneske har rett til å ta et annet menneskes liv. Nei, sir. Jeg tror ikke på det. Nei, absolutt ikke.

⁹⁹ Åh! De sier. . .Ja, de tror ikke at de er utenfor Herrens vilje, fordi det er alt de vet om, alt de ønsker å høre om. De vendte øret sitt mot Sannheten der inne.

¹⁰⁰ Heller ikke ønsket Egypt å vite at den flokken med holly-rollers der nede var Herrens vilje. Hvordan ønsket de å vite at en gal mann kom inn dit fra villmarken, med kinnskjegg hengende nedover slik som *dette* og sa: "Farao, jeg kommer i Herrens Navn. Slipp barna fri."

Farao sa: "Hvem, meg? Kast ham ut." Skjønner? "Meg?"

"Hvis du ikke gjør det, kommer Herren Gud til å slå denne nasjonen."

¹⁰¹ Fremdeles, "Den gamle tullingen, kast ham ut et sted. La ham gå. Han har nok fått solstikk." Skjønner? Men det førte til dom, fordi mannen var en profet og hadde SÅ SIER HERREN. Helt riktig. De ønsket ikke å tro det.

Roma ville ikke tro det heller, men det skjedde like fullt.

¹⁰² Israel ville ikke tro at det var Messias. “Hvordan kunne de, gjeng med—gjeng med galileere?” Sa: “Er ikke alle disse galileere? Hvor kom de fra? Hva slags gruppe mennesker er det Han går sammen med? De aller fattigste som finnes, det er de menneskene Han omgås. Det er de som kommer for å høre Ham, er de fattige, de menneskene som ikke vet noe. De er ikke utvalgt. De er ikke—de er ikke den intellektuelle typen som vi er. De er en fattig gjeng.” Du hører det bli sagt om vekkelsen i denne tid. “Hva slags gruppe mennesker hører dem? Hvilket slag går på de møtene? Hva slags folk er de?”

¹⁰³ Jeg hørte en kar si, for ikke lenge siden. . . Vel, han var litt. . . Han var Hopes stefar. Og jeg fortalte ham om dåpen i Den Hellige Ånd. Han sa: “Nå, hvem ville tro på noe slikt, utenom den slags flokk som du har der oppe?” Han sa: “La *Så-og-så*, en forretningsmann her i byen, ond som noen, la ham si at han fikk Den Hellige Ånd, så vil jeg tro det.”

¹⁰⁴ Jeg sa: “Vær ikke bekymret. Han vil aldri si det.” Mannen døde øyeblikkelig, uten Gud. Skjønner?

Vær forsiktig med hva du gjør. Vær forsiktig med hva du sier. Du ønsker et liv som er Evangeliet verdig. Riktig.

¹⁰⁵ Israel trodde ikke det, den flokken med mennesker. “Den galningen, ved Navnet Jesus fra Nasaret, født,” tenkte de, “en utenomekteskapelig fødsel.” Og folket trodde det. Fordi de sa: “Det var ikke hans. Ja, faren Hans er Josef, og Maria skulle ha denne Babyen selv for de. . . Født, ja, det er utenomekteskapelig. Og hva er Han? Bare en galning. Er en av de merkelige karene. Ikke gå for å høre på Ham.” Hva gjorde de? De sendte sjelene deres til helvete. De tok. . .

¹⁰⁶ Jesus sa: “La dem være i fred. Dersom en blind leder en blind, vil de ikke begge falle i grøfta?” Det er riktig. De visste det ikke. De ville ikke tro Det. De kunne ikke.

¹⁰⁷ De kunne ikke forstå hvordan et enkelt folk med et enkelt Budskap som ble forkastet, kunne føre til at en stor nasjon falt i ruiner. Lytt nå. De kunne ikke forstå det: en enkel, vanlig, alminnelig gruppe mennesker. Du vet Bibelen sier at: “De alminnelige menneskene hørte på Jesus med glede.”

¹⁰⁸ Jeg opplevde en liten ting i Mexico, for ikke lenge siden. General Valderna, utvalgt av Gud, Lyset skinte over hans sti en gang i en av møtene. Den store katolske krigeren, en av de høyeste generalene i Mexico, kom ydmykt til alteret og mottok dåpen i Den Hellige Ånd. Han dro tilbake til Mexico. Han tryglet stadig om at jeg måtte komme ned dit. Til slutt bestemte jeg meg for å dra ned. Herren ledet meg; fikk en visjon. Sa det til min kone. Reiste ned dit.

Og da han gjorde det, siden han var en av deres sjefsgeneraler, fire-stjerners general, reiste han ned til hovedkvarteret, til regjeringen. Og, de, de er harde mot

protestanter der nede, vet dere. Så de visste at dette kom til å bli et storslått møte, derfor dro han ned dit og fikk tak i et militis-vakthold. Og da de gjorde det, fikk de tak i den store arenaen. Og de skulle lede meg inn slik som det. Regjeringen ledet meg inn.

Så, da de gjorde det, kom biskopen, en av de mektige biskopene for den katolske kirken, opp til ham, til statsoverhodet og sa: "Sir, jeg har fått greie på at du tar inn en ikke-katolsk."

Sa: "Ja. Hva med det?"

"Vel," sa han, "du kan ikke ha en mann som det her inne. Denne regjeringen kjenner ikke til at noe lignende har skjedd."

¹⁰⁹ "Men," sa, "vi har gjort det nå." Han sa: "Ja," sa, "mannen er en respektabel mann. Jeg forstår at tusenvis at mennesker kommer ut for å høre ham. General Valdena, han er min bestevenn." Han sa . . . Og hadde . . . Presidenten selv er protestant, vet dere, metodist. Derfor sa han—sa han: "Mannen er en respektabel mann, så langt jeg vet." Sa: "General Valdena her, han ble omvendt under denne mannen." Sa: "Ja, han er, så langt jeg vet, en respektabel person." Sa: "Tusenvis av mennesker, påstår de, vil komme å høre ham."

Og denne biskopen sa: "Hva slags folk er det, sir? Bare de uvitende. Det er de som går for å høre en slik person."

¹¹⁰ Presidenten sa: "Sir, du har hatt dem i fem hundre år, hvorfor er de uvitende?" Det var nok. Det avgjorde saken. Åh, du store! Det avvæpnet dem. Ja, sir. Ja.

¹¹¹ Så da den lille babyen ble oppreist fra de døde, sendte jeg en budbringer bak mannen. Damen sa på spansk: "Babyen døde denne morgenen klokken ni." Og regnet øste ned. Det var rundt ti tusen omvendelser til Kristus hver kveld.

Kvelden før hadde en gammel blind mann fått synet igjen på plattformen. Åh, det lå gamle sjal og hatter der, tre eller fire ganger størrelsen på tabernaklet, omtrent så høyt. Og jeg bare . . .

¹¹² De slapp meg ned med tau i ringen, for å få meg inn. Jeg bare gikk ut der og begynte å forkynne ved tro.

Billy kom og sa: "Pappa, du er nødt til å gjøre noe med den kvinnen." Sa: "Jeg har tre hundre plassanvisere som står der. De klarer ikke stoppe en bitte liten kvinne, veier et hundre pund, omtrent." Og vakker, liten dame omtrent så høy, omtrent, åh, kanskje hennes første baby. Jeg vil anslå at hun var tjue-tre eller tjue-fem år gammel.

¹¹³ Og hun stod der, og håret hennes hang nedover, og holdt en liten baby. Og hun stormet mot køen. Mennene dyttet henne tilbake. Hun klatret over dem, med babyen på hoften, uansett, gikk mellom bena på dem eller hva som helst. De fikk tak i henne der oppe, og måtte skyve henne ned fra plattformen.

114 Og de hadde ikke noe bønnekort å gi henne. Han sa: “Hvis jeg lar henne komme inn dit pappa, med den døde babyen, uten noe bønnekort, og . . .” Sa: “De andre som står der har stått her to eller tre dager i regnet og solen. Og la henne gå foran dem,” sa, “det ville skape en—en uro der nede.”

115 Jeg sa: “Det er helt i orden.” Broder Moore var der, og han er litt skallet slik som meg. Og jeg sa: “Hun vet ikke hvem som er hvem, så mange mennesker.” Jeg sa: “Send . . .” Og—og et par av brødrene, en av brødrene fra tabernaklet her, som har reist til Herligheten nå, jeg kan ikke komme på navnet hans akkurat nå, men han stod bak der. Så sa jeg: “Broder Moore, gå ned og be for babyen. Hun vil ikke forstå hvem, om det er meg eller deg. Bare gå ned. Og kan ikke snakke engelsk.”

Og så sa broder Moore: “Ja vel, broder Branham.”

116 Hun begynte å gå nedover. Jeg sa: “Som jeg sa, fa- . . .” Og jeg så en liten baby, liten meksikansk baby som satt foran meg, bare lo. Jeg sa: “Vent et øyeblikk.” Og jeg sa: “Slipp den lille damen gjennom.”

Billy sa: “Jeg kan ikke gjøre det, pappa. Hun . . .”

Jeg sa: “Jeg så en visjon, Billy.”

Sa: “Åh, det er noe annet.”

117 Derfor åpnet vi opp folkemengden slik som det og ledet henne gjennom. Her kom hun, falt ned på knærne sine med rosenkransene i hånden. Jeg sa: “Reis deg.”

Så sa jeg: “Himmelske Får, nå vet jeg ikke hva Du vil gjøre. Jeg vet ikke om Du bare vil at jeg skal tilfredsstille kvinnen ved å be for babyen eller hva. Men,” sa jeg, “jeg legger hendene mine på den lille babyen, i Herren Jesu Navn.” Akkurat det samme som jeg gjorde med broder Way, som lå der på gulvet død her om dagen. Og teppet sparket, og den lille babyen begynte å skrike. Og den kom til liv. Da . . .

118 Jeg sendte en budbringer, broder Espinosa, til å gå sammen med henne til legen og skaffe en beediget skriftlig erklæring fra legen, “At babyen døde.” Det var rundt klokken ti den kvelden. “Døde den morgenen klokken ni, på kontoret hans, av lungebetennelse.” Han fikk en beediget erklæring fra legen.

Avisene klarte ikke å holde seg i ro, vet dere, så de måtte komme over. De intervjuet meg. Og de sa til meg, han sa: “Tror du at våre helgener kunne gjøre det også?”

Jeg sa: “Hvis de lever.”

“Åh,” sa han, “du kan ikke bli en helgen før du er død.” Slik er det. Skjønner? Og folket . . .

119 Ser dere, her om dagen, der de hadde denne nonnen de lagde et stort oppstyr om i avisen? Så, en ny helgen døde, åh, for hundre år siden eller noe rundt der, og de gjorde en . . . kanoniserte henne

nå, gjorde en helgen ut av henne. Og de sa at—at hun kom tilbake fra de døde og ba for en eller annen syk person som hadde leukemi. Var det ikke? Det var i en av magasinene. Bare tenk hvordan de prøver å lage oppstyr om det, og når det er hundrevis på hundrevis av tilfeller rett under nesen på folket her. Hva er det? En sak for å forføre den protestantiske kirke rett inn i det, ser dere, få den til å tenke noe.

Og så Herrens ekte gjerninger, som er fullkomment stadfestet, bevist, de tør ikke la avisene nærme seg det. Slik er det. De fikk en invitasjon og avviste den. Ja, sir.

¹²⁰ De kan ikke forstå hvordan et enkelt Budskap, et enkelt folk, at å forkaste en slik ting vil forårsake at de går inn i kaos.

¹²¹ En kvinne sa til meg, Grant's Pass, Oregon, for en stund siden, katolsk jente kom ut der for å fordømme og skrive om det. Hun var en avisreporter, med en pakke med sigaretter i hånden. Og hun sa: "Jeg ønsker å snakke med deg."

Jeg sa: "Hva er det du ønsker å si?"

Hun sa: "Jeg ønsket å spørre deg noen spørsmål om denne religionen din."

Og jeg sa: "Hva er det du ønsker å spørre om?"

Og hun sa: "Ved hvilken autoritet gjør du dette?"

¹²² Jeg sa: "I Jesu Kristi Navn, ved et Guddommelig kall." Og hun fortsatte videre og fikk fart på seg. Jeg sa: "Bare et øyeblikk."

Hun sa: "Hvis jeg måtte være sammen med den tåpelige flokken der oppe," sa hun, "hadde jeg ikke engang hatt lyst til å være en kristen." Hun sa: "Og hvis dem . . . De sier at de menneskene skal herske over jorden en dag." Hun sa: "Jeg håper jeg ikke er her."

Jeg sa: "Vær ikke bekymret. Du vil ikke det." Jeg sa: "Du . . . må bekymre deg for det."

"Ja," sa hun, "alt det spetakkelet der og ropingen!"

Jeg sa: "Og du påstår at du er en katolikk?"

Hun sa: "Jeg er det."

¹²³ Jeg sa: "Visste du at velsignede jomfru Maria måtte motta Den Hellige Ånd og tale i tunger og danse i Ånden, akkurat slik de gjorde, før Gud ville ta imot henne? Dere kaller henne Guds mor."

Hun sa: "Det er tøv."

Jeg sa: "Bare et øyeblikk. Jeg . . ."

"Det er ikke meningen at jeg skal se på Bibelen."

¹²⁴ Jeg sa: "Hvordan skal du da vite hva som er Sannhet og ikke?"

Hun sa: “Jeg tar min kirkes ord.”

¹²⁵ Jeg sa: “Dette er Guds Ord. Her er Det rett her. Jeg utfordrer deg til å se på Det. Og Maria var sammen med dem der oppe på den øvre sal, og mottok dåpen i Den Hellige Ånd som resten av dem gjorde. Og dere kaller henne Guds mor.” Jeg sa: “Deretter kaller det, ‘Haug med søppel; avskum?’” Jeg sa: “Vær ikke bekymret. Du kommer ikke til å være Der. Du har ikke mye å være bekymret for, hvis det er alt du har å bekymre deg for. Du bør bekymre deg for din egen syndige sjel, jente.” Og jeg lot henne gå.

¹²⁶ Nå, tenk på alt dette, et enkelt. Gud gjør det så enkelt.

Hvordan kunne Akab, hvordan kunne Jesabel, hvordan kunne de menneskene som trodde at Elias var en heks, tro han var en spiritist? Selv Akab sa: “Her er han som forårsaket alle disse problemene for Israel.”

Han sa: “Det er du som har gitt Israel problemer.”

¹²⁷ Hvordan kunne den nasjonen tro, at å forkaste budskapet til en skjeggete mann som det, uten presteklær på seg og så videre, ville bli dens fordømmelse?

Hvordan kunne Egypt, som hersket over verden, faraoene og dets klasse og verdighet? Verden har aldri nådd det punktet igjen, i vitenskap og så videre. Hvordan kunne de tenke, å forkaste en gammel profet på åtti år, med kinnskjegg hengende nedover, grått hår, som trampet ut der, en rømling? Og kom ut der med et budskap: “Du vil enten la dem reise eller så vil Gud ødelegge nasjonen.” Hvordan kunne Faraos? “Du vil adlyde meg, Faraos.”

¹²⁸ Faraos sa: “Adlyde?” Åh, ham, Faraos! “Og en gammel mann, en gammel tulling,” tenkte de, “avvise en kar som det, ødelegge en nasjon?” Men det skjedde. Åh, du store!

La oss stoppe, ta en pause noen få minutter og be en bønn og tenke. Hvilken tid lever vi i? Hvor er vi? En ny, moderne, vitenskapelig tidsalder. Vi bør tenke. Kanskje om du stopper, folk stopper og ber en liten stund og tenker litt, vil du føle deg bedre etter at du er ferdig med å gjøre det. Det er riktig.

¹²⁹ En kristen er ikke et redskap, eller en slags mekanisk skrunøkkel for et kjempestort religiøst regime. Det er riktig. En kristen er ikke et slags redskap som holder en religiøs organisasjon gående. En kristen, det er ikke en kristen. En kristen skal være Kristus-lik. Og en kristen kan ikke være en kristen før Kristus kommer inn i mennesket, Kristi Liv i ham. Da bringer det fram det livet som Kristus levde, og du gjør de tingene som Kristus gjorde.

¹³⁰ Hva snakker jeg om? Personlig forhold til Kristus. Hva er det? Er ditt liv Evangeliet verdig?

Nå prøver jeg å legge den bakgrunnen der for å vise dere det, menn og kvinner som var berømte kvinner, menn.

¹³¹ Bibelen sier det. La dere merke til det? Sist søndag kveld, noe jeg glemte å putte inn, 1. Mosebok det 6. kapitlet og det 4. verset. “De mennene som tok til seg kvinner til koner, var menn fra gammel tid, berømte.” Berømte menn, forutsagt at ville komme igjen. “Slik som det var på Noahs tid, slik vil det være i Menneskesønnens Komme.” “Berømte menn som tok til seg kvinner,” ikke koner, “kvinner; gikk etter fremmed kjød.”

¹³² Se i England, for et par uker siden. Se i De forente stater. Se overalt, det er fullt av prostitusjon. Mektige menn, mektige, høye stillinger, som fører skam over nasjonen ved å løpe etter kvinner. Den mektige mannen der i England, en slags militær leder eller noe, vel, la dere merke til at han hadde en pen kone. Bildet hennes var der, sammen med det. Se på den russiske prostituerte, men hun var helt sexy kledd og viste seg fram der ute for å vise fram sin kvinnelige kropp. Og mannen falt for det.

¹³³ Det vi trenger i dag er Guds sønner. Vi trenger menn i regjeringen som er Guds sønner. Det er riktig. Derfor, en god, gudelig konge ville stoppet alt dette tøvet. Det ville ikke vært noen tråder å trekke i. Slik som David gjorde, han satte en stopper for det. Ja visst gjorde han det, fordi han var kongen. Og det var bare . . .

¹³⁴ Den virkelige veien er Gud som er Konge, og Gud sender en profet. Sa ikke Samuel det til dem før de i det hele tatt fikk en konge? Han sa: “Gud er deres Konge. Har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn uten at det har skjedd?”

De sa: “Nei. Det er riktig.”

“Har jeg noen gang tigget av dere til livets opphold?”

“Nei. Du har aldri tigget av oss til livets opphold.”

“Jeg har aldri fortalt dere annet enn det som var rett innfor Herren.” Sa: “Gud er deres Konge.”

¹³⁵ “Åh, vi forstår det. Og vi vet at du er en god mann, Samuel. Vi tror at Herrens Ord kommer til deg, men vi vil ha en konge, likevel.” Skjønner? Det er det de får.

¹³⁶ Pinsen ville ha en organisasjon, likevel. Den fikk det. Det er riktig. Ønsket å være som resten av menighetene. Du er. Kom igjen, det, det er nøyaktig det som trengs. Men Gud er vår Konge. Gud er vår Konge. Ja, sir.

¹³⁷ Hva er det? Det er fordi at folket, slik de gjorde på Kristi tid, slik de har gjort i enhver tidsalder, de finner en unnskyldning. De har sine egne læresetninger. Du vil kanskje ikke si: “Jeg—jeg kjøpte en ku, og jeg må se om hun—hun vil arbeide eller ikke, eller gi melk, eller—eller hva slags rase hun er.” Du har kanskje ikke den unnskyldningen.

Men her er den slags unnskyldning som folket kan si: “Jeg er en presbyterianer. Vi tror ikke på Det. Jeg er baptist. Vi tror ikke på sånne greier som Det. Vel, jeg er en lutheraner.” Vel, det har

ikke noe med Det å gjøre. Det betyr ikke at du er en kristen. Det betyr at du tilhører en gjeng med mennesker som er organisert. Og du tilhører den lutherske losjen, baptist-losjen, pinsevenn-losjen. Det er ikke noe slikt som pinsemenighet. Det er ikke noe slikt som baptistmenighet. Det er baptist-losje, pinsevenn-losje, presbyterianer-losje.

Men det er kun én Menighet. Og det er kun én måte du kan komme inn i Den, og det er ved Fødsel. Du er født inn i Jesu Kristi Menighet, og et lem på Hans Legeme, av den åndelige delegasjonen fra Himmelen. Da vil tegnene på at Kristus lever i deg, leve gjennom deg.

¹³⁸ Kristne, åh, dere må ha et personlig forhold til Gud. For å kunne bli en Guds sønn, må du komme i slektskap med Gud. Han må være din Far, for at du kan være Hans sønn. Og bare Hans sønner og døtre blir frelst, ikke medlemmene i en menighet, men sønner og døtre. Det er bare én ting som vil bringe fram det, det er den nye Fødsel. Den nye Fødsel er det eneste som vil frambringe slektskap med Gud. Stemmer det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Sønner og døtre. Så når dette finner sted, så . . .

¹³⁹ Her er spørsmålet jeg ønsker å stille dere. Mannen sier: "Hva gjør vi så etter at vi er født på ny?" Så mange spør meg det spørsmålet. "Hva skal jeg gjøre da, broder Branham?" Hvis du er født på ny, er hele din natur forandret. Du er død for de tingene du en gang tenkte.

¹⁴⁰ "Vel," sier du, "broder Branham, da jeg ble medlem av menigheten, fikk jeg det."

Vel, så, da, Gud sa: "Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Han helbreder fremdeles de syke. Han viser fremdeles visjoner."

"Men, broder Branham, menigheten min!" Vel, du er ikke født på ny. Skjønner? Du kan ikke være det; for hvis selve Gud, hvis Hans Liv er i deg, som . . . du er i, livet til din far, og, hvis selve Guds Liv er i deg, selve den Ånd som var i Kristus, i deg, hvordan kan Ånden leve i Jesus Kristus og skrive *Dette* , og så komme tilbake i deg og fornekte Det? Skjønner? Kan ikke gjøre det. Den vil understreke ethvert Ord.

¹⁴¹ Så, hvis du sier: "Vel, jeg er et godt medlem av menigheten." Det har ikke noe med Det å gjøre.

Jeg kjenner hedningene. Nede i Afrika, blant mine mørke brødre der nede, finner jeg at moralen til disse menneskene er høyere enn—enn nitti prosent av det amerikanske folk. Vel, i noen av stammene der, dersom en ung jente ikke blir gift før hun når en bestemt alder, eller når hun har en bestemt størrelse og ingen har tatt henne ennå, så vet de at noe er galt. De kaster henne ut. Hun tar av seg stammemalingen, og hun går til byen, så blir hun bare en gatejente. Og når hun blir gift, blir hun testet for sin

jomfrudom. Hvis den lille jomfruhinnen er ødelagt, da må hun fortelle hvem som gjorde det. Og de dreper dem begge, sammen. Ville det ikke blitt en masse dreping i Amerika hvis det hadde skjedd? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner? Så kaller du dem hedninger? Åh, du store! De kan komme å lære folk som kaller seg menighetsmedlemmer hvordan en skal leve rent. Det er riktig.

¹⁴² Kom ikke over ett tilfelle av kjønnssykdom på hele reisen gjennom Sør-Afrika. De har ikke noe slikt. Slik er det. Skjønner? Det er bare våre egne simple, skitne levemåter som hvite folk. Det er riktig. Kommet bort fra Gud.

¹⁴³ Når dette finner sted, det du vil gjøre da, du vil finne ut at Ånden som kommer i deg, fra den nye Fødsel, du vil tro og gjøre alt som Gud sier i Sitt Ord at du skal gjøre. Og alt som Bibelen sier at du skal gjøre, det vil du understreke med et "amen." Og du vil ikke stoppe, dag og natt, før du mottar det. Det er riktig. Det er riktig. Og hele denne tiden, vil du fremfor alt bære Åndens frukt.

¹⁴⁴ Du sier: "Vil jeg tale i tunger?" Kanskje du gjør det, og kanskje ikke. "Vil jeg rope?" Kanskje du gjør det. Kanskje ikke.

Men det er én ting du sikkert vil gjøre. Du vil bære Åndens frukt. Og Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, tro, langmodighet, ydmykhet, vennlighet, tålmodighet. Temperamentet ditt vil ikke være: "Åååh!" Husk bare, når du har det, så forgifter det Den Hellige Ånd bort fra deg. Skjønner? Når du kommer til et punkt at du ønsker å krangle med alle du kommer borti, så er det noe galt. Når du kommer til et punkt der . . . en forkynner leser fra Bibelen at det er galt å gjøre en bestemt ting, og du vil . . . Husk bare, det er ingen kristendom der i det hele tatt. Det er nå, at, "Ved deres frukter skal dere kjenne dem." Det var det Jesus sa. Skjønner?

¹⁴⁵ Dersom det er Ordet, og Gud sa så, vil Ånden i deg samsvare med det Ordet hver gang. Fordi, den ekte Hellige Ånd vil samsvare med Ordet, fordi Ordet er Liv og Ånd. Jesus sa: "Mine Ord er Liv." Og dersom du har Ewig Liv, og Han er Ordet, hvordan kan Ordet fornekte Ordet? Skjønner? Hva slags person ville du gjøre Gud til? Det er én ting som vil vise at du er en kristen, når du fullstendig kan si deg enig med ethvert Guds Ord.

¹⁴⁶ Og du oppdager at du har kjærlighet til dine fiender. Noen sier: "Vel, han er ikke annet enn en holy-roller." Og du begynner å bli . . . Åh! Vær forsiktig. Forsiktig. Vær forsiktig. Men når du virkelig oppdager at du elsker ham! Til tross for hva de gjør, elsker du dem fremdeles. Skjønner?

¹⁴⁷ Så begynner du å merke, og tålmodigheten din går fra å være omtrent så lang, til den bare ikke har noen ende. Alle sier bare stadig ting om deg: "Vel, jeg bryr meg ikke om hva du sier!" Bli ikke opprørt. Hvis du blir opprørt, bør du be først, før du snakker til dem igjen. Ja. Ja.

Gå ikke inn i bråk. Ikke lik å gå inn i bråk; hvis du liker at noen reiser seg opp i menigheten, sier: "Vet dere hva? Jeg sier dere, *Så-og-så* gjorde *så-og-så*."

Du sier: "Nå, broder, skam deg."

¹⁴⁸ Hvis du sier: "Åh, er det sant?" Hører på den skandalen? Pass på.

Den Hellige Ånd er ikke en kloakkum. Skjønner? Nei, nei. Nei, nei. Hertet er inntatt av Den Hellige Ånd, er fullt av hellighet, renhet. "Tenker intet ondt, gjør intet ondt; tror alt; utholder, langmodighet." Skjønner?

¹⁴⁹ Ikke krangle. Når familien begynner å krangle, ikke krangle med dem. Moren din sier: "Jeg vil ikke at du skal gå opp dit til den gamle kirken noe mer. Vel, du, alt du tenker på nå er å la håret ditt vokse ut. Du ser ut som en gammel bestemor." Ikke krangle med henne.

Si: "Okay, mor. Det er helt i orden. Jeg elsker deg, like fullt. Og jeg vil be for deg så lenge jeg lever." Skjønner?

¹⁵⁰ Nå, ikke krangle. Skjønner? Sinne avler sinne. Før du vet ordet av det, bedrøver du Den Hellige Ånd bort fra deg når du krangler tilbake. Da flyr Den Hellige Ånd Sin vei. Sinne avler sinne.

Og kjærlighet avler kjærlighet. Vær full av kjærlighet. Jesus sa: "På dette vil alle mennesker vite at dere er Mine disipler, når dere har kjærlighet for hverandre." Det er Den Hellige Ånds frukt, kjærlighet.

¹⁵¹ Og visste du, at du er en liten skaper, selv? Vet du det? Ja visst. Du har møtt mennesker som du ganske enkelt elsker å være i nærheten av. Du vet ikke hvorfor. Bare en slik elskverdig type person. Har du opplevd det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Like så vennlig der, du liker å være i nærheten av dem. Det er . . . De skaper den atmosfæren ved livet de lever, måten de snakker på, samtalene deres.

Så, har du opplevd de som, hver gang, du—du unngår dem. Hele tiden ønsker de å snakke om noe ondt og snakke om en eller annen. Sier: "Åh, du store! Der kommer de. De kommer til å kritisere noen der. Han er her inne nå, han kommer til å snakke om *denne* mannen. Alt de vil gjøre er å fortelle skitne vitser, eller noe om kvinner, eller noe i den duren." Du bare misliker sterkt å være i nærheten av dem. Skjønner? De skaper. Tilsynelatende, pene, hyggelige mennesker, men de skaper den atmosfæren.

Og tingene du tenker på, tingene du gjør, handlingene, tingene du snakker om, skaper en atmosfære.

¹⁵² Jeg gikk inn på kontoret til en mann, her i denne byen. Og mannen er en tillitsmann, eller en diakon er det, i en fin menighet. Jeg gikk inn dit for å snakke med den mannen angående noen forretninger. Og det var en radio der borte, med

rock-and-roll eller twist eller hva det var, så høyt som bare det. Og jeg antar at det var førti pinupbilder på kontoret hans av nakne kvinner. Nå, du kan ikke fortelle meg hvor mye diakon, eller hvor mye mer. La meg se hva du ser på, og hva du leser, og den slags musikk du hører på, folkene du er sammen med, og jeg vil fortelle deg hva slags ånd som er i deg. Skjønner? Ja.

¹⁵³ Du hører en kar sier: “Meg gjøre så-og-så? Den flokken . . .” Husk bare, jeg bryr meg ikke om hva han sier. Ordene hans taler høyere. Handlingene hans taler høyere enn hva noe kunne si. Han kunne vitne, si han er en kristen, ja visst, og kanskje gjøre hva som helst. Men bare legg merke til hva slags liv han lever. Det forteller hva han er.

¹⁵⁴ Nå, kunne du tenke deg en mann med et liv som ville si: “Å tro på Guddommelig helbredelse, det er helt uinteressant. Det var tilbake for mange år siden. Det finnes ikke noe slikt i dag”? Er det et liv som er Evangeliet verdig, som, “Kristus ble såret for våre overtredelser, og ved Hans sår ble vi helbredet”? Du sier: “Men jeg er en diakon.” Jeg bryr meg ikke om det. Du kan være en biskop.

¹⁵⁵ Da jeg hørte biskop Sheen sa, for omtrent to år siden, kom nedover; skrudde ham aldri på igjen. Da han sa: “En mann som ville tro og prøve å leve ved Bibelen, var lik noen som prøvde å gå gjennom grumsete vann.” Biskop Sheen snudde seg så rundt og sa: “Når jeg kommer til Himmelen, vet dere hva? Når jeg møter Jesus, vil jeg fortelle Ham: ‘Jeg er biskop Sheen,’ og Han vil si: ‘Åh, ja, jeg hørte Min mor tale om deg.’” Hedenskap, menn som spotter det Ordet. Gud være nådig. Jeg er ikke dommeren. Skjønner?

Det Ordet er Sannheten. Riktig. Og Guds Ånd vil anerkjenne Sin Egen Skrift. Han er identifisert ved Sin Skrift. Det—Det—Det taler om Ham. Og du er identifisert ved å tro Det, og Det gir deg dine legitimasjonspapirer.

¹⁵⁶ Ikke krangle med andre. Og ikke—og ikke ha disse familiekranglene, som jeg sa. Kjærlighet avler kjærlighet. Og sinne avler sinne.

¹⁵⁷ Nå, nå la oss følge med. Se på Jesus, bare for et øyeblikk. Han var ditt forbilde. Jeg håper dere ikke blir for slitne. Hør her. La oss se på Jesus, bare et øyeblikk. Han var vårt forbilde. Han sa så: “For Jeg har gitt dere et forbilde, for at dere skal gjøre mot andre slik Jeg har gjort mot dere.”

¹⁵⁸ Følg nå med. Da Han kom inn i verden, da det var mer, så mye vantro i verden akkurat da som det noen gang hadde vært, stanset det aldri Ham. Han fortsatte rett videre med å forkynne like fullt og helbredet like fullt. Plaget aldri Ham. Det var kritikere. Mannen ble kritisert fra den tid Han var en Baby inntil Han døde på korset. Stoppet det Ham? Nei, sir. Hva var

målet Hans? “Alltid å gjøre det som Faderen har skrevet. Alltid å gjøre det som behaget Ham.”

¹⁵⁹ Se på Jesus. Snakker om at vi ydmyker oss selv? Når Gud Selv ble en Baby, istedenfor å komme i en—en liten babyseng et sted i et anstendig hjem, ble født der ute over en møkkahaug i en stall, blant skrikende kalver. De svøpte Ham i svøpeklær, som var fra åket til en oksnakke. Den fattigste av de fattigste, og likevel, Skaperen av himlene og jorden.

¹⁶⁰ En kald, regnfull kveld sa de: “Mester, vi vil gå hjem med Deg.”

¹⁶¹ Han sa: “Revene har huler, og fuglene har reder, men Jeg har ikke engang et sted å legge Mitt hode.”

Gud, Jehova, ydmyket Seg Selv og ble en Mann; representert i syndig kjød for å gjenløse deg og meg. Hvem er vi da? Han var vårt forbilde. Hvem er jeg? Ingenting.

¹⁶² Jeg fortalte noen denne ettermiddagen, i et lite møte. Jeg sa: “Enhver sønn som er født av Gud må bli prøvd først, tuktet.” Jeg husker da jeg hadde mitt, eller min viktigste stund. Når et—når et menneske blir født på ny, er det et lite punkt på størrelse med en fingernegl, som Gud injiserer inn i ham, system, og det faller inn i hans hjerte og forankrer seg der. Deretter får satan ham til å bevise det. Og hvis det ikke er der, er du ferdig.

¹⁶³ Jeg husker der på sykehuset, jeg var rundt tjue-to år gammel, tjue-tre, kanskje, rundt der, var en ung mann. Og faren min døde i armene mine, og jeg som snakket til Gud som en helbreder. Og min egen far i et hjerteinfarkt, la hodet sitt i armene mine, og jeg ba for ham; og se ham snu øynene og se på meg, og falt fra for å gå å møte Gud. Jeg førte ham bort og begravde ham ved siden av broren min, og blomstene var fremdeles friske på graven hans, og jeg forkynte om en Gud som helbreder de syke. Arbeidet for Public Service Company for tjue cent i timen, og min kone arbeidet her ute på skjortefabrikken; for å hjelpe oss med å tjene til livets opphold for vår lille atten-måneders-gamle gutt, Billy Paul og et åtte-måneders-gammelt barn som hun bar på.

Jeg så at søster Wilson nikket med hodet. Hun husker det; Roy Slaughter og noen av de gamle i tralten.

¹⁶⁴ Hva gjorde jeg? Gikk gjennom gatene med et smørbrød i hånden, kom ned fra stolpen og vitnet for alle som kom forbi om Jesu Kristi kjærlighet. Gikk til verkstedene deres og spurte dem om jeg kunne bruke det, for å snakke til mekanikerne. Gikk inn dit, sa: “Menn, har dere blitt frelst ennå? Jeg fant noe i mitt hjerte.” Gikk inn i dagligvarebutikker om natten. Kom hjem klokken to eller tre på morgenen, etter å ha vært på sykebesøk hele natten lang. Kunne ikke. . . Bare satte meg ned, byttet og tok på meg arbeidsklærne. Og satt der i stolen og hvilte inntil dagslyset kom, reiste meg opp og gikk. Og så tynn, etter å ha fastet og bedt, inntil jeg måtte be for å få på meg sporene for

å komme opp en stolpe. Forkynte og forkynte: “Gud var mektig, Gud var barmhjertighet, Gud var kjærlighet,” for folket.

Og her døde pappaen min i armene mine. Og broren min døde, ble drept mens jeg stod på talerstolen her nede i denne lille, fargede pinsemenigheten og forkynte. Kom og sa til meg: “Broren din ble drept oppe på motorveien. En bil traff ham og drepte ham.” Hans egen brors blod drypte fra skjorten hans, der han plukket ham opp på motorveien. Rett etter at jeg hadde begravd ham, døde pappaen min. I tillegg lå min kone der ute.

¹⁶⁵ Og jeg gikk, kom bort hit til dette tabernaklet. Fra denne, der denne plattformen står, fortalte jeg folket seks måneder før det skjedde: “Det vil komme en flom. Og jeg så en Engel ta en stokk og målte: ‘Tjue-to fot over Spring Street.’”

Sandy Davis og dem som satt der, lo, sa: “Det var bare omtrent åtte eller ti tommer i 1884, gutt. Hva går det av deg?”

¹⁶⁶ Jeg sa: “Det vil skje. Fordi, jeg har sett ett av disse synene, og Den fortalte meg så. Og det vil skje.” Og det er et merke på Spring Street i dag, på tjue-to fot med vann. Jeg sa: “Jeg kjørte over taket på dette tabernaklet i en båt.” Og jeg gjorde det.

¹⁶⁷ I den tiden ble min kone syk. Jeg ba for henne. Og jeg kom til tabernaklet, folket ventet på henne. Jeg sa: “Hun er døende.”

“Åh, det er bare din kone, det.”

¹⁶⁸ Jeg sa: “Hun er døende.”

Jeg dro over dit og ba og ba og ba. Og jeg holdt hendene mine ut. Hun tok tak i hånden min. Hun sa: “Billy, jeg vil møte deg i den morgen, stå over Der.” Sa: “Få samlet barna og møt meg ved Porten.”

¹⁶⁹ Jeg sa: “Bare begynn å rope: ‘Bill.’ Jeg vil være Der.” Skjønner? Og hun gikk bort. Jeg la henne der nede i likhuset.

Dro hjem igjen for å legge meg. Og da jeg gjorde det. . . Lille Billy Paul bodde hos frøken Broy og dem, så syk. Legen forventet at han skulle dø når som helst. Jeg ba for Billy. Og her kom broder Frank og tok tak i meg. Sa: “Babyen din er døende, den lille jenta.”

¹⁷⁰ Jeg dro ut til sykehuset. Doktor Adair ville ikke la meg komme inn, sa: “Hun har hjernehinnebetennelse. Du vil ta det tilbake til Billy Paul.” Fikk en sykepleier til å gi meg noe røde greier jeg skulle ta, for en slags bedøvelse eller noe å roe meg ned på. Og jeg fikk dem til å forlate rommet, kastet det ut av vinduet. Smøg meg ut av bakdøren, gikk ned i underetasjen.

Der lå babyen, foran sykehuset på isolat, fluer i de små øyene hennes slik som det. Jeg tok den gamle myggnettingen, jaget dem vekk og la den over henne. Jeg knelte ned, jeg sa: “Gud, der borte ligger min pappa og bror, og blomstene er på graven deres. Der

ligger Hope, ligger der borte. Og her ligger babyen min for døden. Ikke ta henne, Herre.”

¹⁷¹ Han bare dro ned gardinen som om Han sa: “Ti stille. Jeg vil ikke høre på deg i det hele tatt.” Han ville ikke engang tale til meg.

¹⁷² Så, hvis Han ikke ville tale til meg, var det satans tid. Han sa: “Og jeg trodde du sa Han var en god Gud. Hva er alt dette du roper om? Du er bare en gutt. Se deg rundt om i byen. Hver jente og hver gutt du noen gang har vært sammen med tror du har mistet forstanden. Du har det.” Nå, han kunne ikke fortelle meg at det ikke var noen Gud, for jeg hadde allerede sett Det. Men han fortalte meg at Han ikke brydde Seg om meg.

¹⁷³ Satt hele natten lang, hele dagen lang. Jeg sa det til Gud: “Hva har jeg gjort? Vis meg, Herre. Ikke la de uskyldige lide for meg, hvis jeg har gjort galt.” Jeg visste ikke at Han prøvde meg. Men enhver sønn som kommer til Gud må bli prøvd. Jeg sa: “Fortell meg hva jeg har gjort. Jeg vil gjøre det rett. Hva har jeg gjort utenom å forkynne hele dagen lang, hele natten lang og bare gitt Ham mitt liv, trofast? Hva har jeg gjort?”

Satan sa: “Det er riktig. Du skjønner nå, når det kommer til deg, og du har fortalt dem alle sammen at du tror at Han er en mektig helbreder, og der ligger babyen din der for døden. Han nekter i det hele tatt å høre. Din kone døde av tuberkuløs lungebetennelse. Du sa Han kunne helbrede kreft, og der er Han. Nå, du snakker om at Han er god, og hvor god Han er mot folk. Hva med deg?”

¹⁷⁴ Så begynte jeg å lytte til ham. Det er resonnering. Jeg tenkte, “Det er riktig.”

Sa: “Han kan fortelle. Han trenger ikke tale Ordet. Bare se til babyen din, og den ville leve.”

Jeg sa: “Det er riktig.”

“Og så mye som du har gjort for Ham, og likevel er det dét Han gjør for deg.”

¹⁷⁵ Jeg sa: “Det er riktig.” Jeg begynte å tenke. “Vel, hva?” Skjønner? Alt begynner å gå i stykker, når det kommer til resonnering. Men, når det kom til Det, holdt Det. Det stod fast. Jeg var på nippet til å si: “Derfor vil jeg slutte.”

Men da det kom dit at alle resonneringer falt sammen, så kom det Evige Livet, den nye Fødselen. Hva om Den ikke hadde vært der? Hva om Den ikke hadde det? Vi hadde ikke kjent hverandre på den måten vi gjør nå. Denne menigheten ville ikke vært her på denne måten, de tusenvis og millioner rundt om i verden. Men, takk Gud, Den var der.

¹⁷⁶ Så da tenkte jeg, “Hva? Hvem er jeg, når alt kommer til alt? Hvem er jeg til å stille spørsmål ved Hans majestet? Hvem er jeg til å stille spørsmål ved Skaperen som ga meg selve livet mitt her

på jorden? Hvor fikk jeg den babyen? Hvem ga meg den? Ikke min, likevel. Han bare lånte henne til meg for en stund.”

Jeg sa: “Satan, kom deg bort fra meg.” Jeg gikk bort, la hånden min på babyen. Jeg sa: “Gud velsigne deg, elskling. Om et øyeblikk vil pappa ta deg ned, legge deg i mammas armer. Englene vil bære din lille sjel bort. Og jeg vil møte deg i den morgen.”

Jeg sa: “Herre, Du ga henne til meg. Du tar henne bort. Selv om Du knuser meg, slik Job sa, så elsker jeg Deg og tror jeg på Deg likevel. Hvis Du sender meg til helvete, vil jeg elske Deg likevel. Jeg kan ikke komme bort fra det.” Slik er det.

Hadde det bare vært intellektuelt, hadde alt gått til grunne. Men du er nødt til å ha personlig forhold. Du er nødt til å bli født på ny.

¹⁷⁷ Det er grunnen til at forkynnere kommer bort, store lønninger og slikt. De sier: “Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse. Ikke noe slikt som disse tingene.” De har aldri vært på den hellige grunnen, som jeg talte om denne formiddagen. De vet ingenting om Det. Hvordan kan de si at de er Guds barn og fornekte Guds Ord? Hvordan kan du gjøre det, fornekte selve Den Hellige Ånd som kjøpte deg?

¹⁷⁸ Åh, husk bare, Jesus ydmyket Seg Selv til døden for deg. Han var ikke kranglevoren. Da de spyttet i Hans ansikt, spyttet Han ikke tilbake. Da de dro ut skjegget Hans, dro Han ikke ut deres. Da de slo Ham på den ene siden av ansiktet, den andre, slo Han dem ikke. Han ba for dem, vandret videre ydmykt. Han var et forbilde på ydmykhet.

¹⁷⁹ Han var full av tro. Hvorfor? Han visste at Hans Ord ikke kunne slå feil. Han levde så ved Ordet inntil Han ble Ordet.

Å Gud! La meg holde begge mine hender til Gud, framfor denne forsamlingen. La meg leve slik som det. La dette Ordet bli slik, at jeg og dette Ordet er det samme. La mine ord være dette Ordet; mitt hjertes ettertanke. La Ham være i mitt hjerte, i mitt sinn. Bind Hans bud på min forstands dørstolpe. Bind dem på mitt hjertes dørstolpe. La meg bare se Ham. Når fristelser oppstår, la meg se Kristus. Når ting går galt, la meg bare se Ham. Når jeg blir klar, og fienden prøver å gjøre meg sint, la meg se Jesus. Hva ville Han gjøre?

¹⁸⁰ Han var så mye i Ordet, inntil Han og Ordet ble det samme. Følg med.

¹⁸¹ Han trengte ikke krangle. Han visste at Han og Ordet var det samme. Han visste at Han var Guds Ord manifestert, og at Guds bud til slutt ville beseire verden. Han visste det, Hans Ord. Han hadde tro. Han visste hvor Han var. Han trengte ikke diskutere og si: “Her, du kan komme bort *hit*.”

182 Djevelen sa: “Nå, hør her, Du kan utføre mirakler. Du vet Du har stor tro. Du kan utføre mirakler. Jeg vil bygge en bygning til Deg, dobbelt så stor som Oral Roberts’. For, folket bare . . . Det—det eneste Du trenger å gjøre, vise dem. Hopp ned fra denne bygningen her, bare gå rett ned, fordi det er skrevet, ser du: ‘Englene skal holde Deg oppe slik at Du ikke skal støte foten mot noen stein.’” Skjønner?

Han visste at Han hadde kraft. Han visste at Han kunne gjøre det. Han visste at det var i Ham, men Han ønsket ikke å bruke det før Gud sa det til Ham. Skjønner? Han vil at det skal være Gud i Ham, være Ordet i alt. Og Han visste det da Han talte noe, at det var Guds Ord; og selv om himler og jord skal forgå, skal det Ordet en dag seire.

183 Han var ikke kranglete og stridslysten. Han talte bare Guds Ord. Ethvert Ord som kom fra Hans lepper var Guds salvede Ord.

Ville ikke det vært fantastisk dersom vi kunne si det: “Mine ord og Guds Ord er det samme. Det jeg sier, det ærer Han, fordi jeg gjør ingenting uten at Han forteller meg først”? Åh, der er ditt forbilde. Der er et liv som er Evangeliet verdig.

184 Ikke de prestene som var så utdannet og kultiverte, og hadde alle de mektige aktede stillingene, og stod og ba lange bønner, og fortærte enkers hus, og fortærte de høye stillingene i—i forsamlingen, alle disse tingene der. De var . . . Det var ikke et liv som var Evangeliet verdig.

Men Han var Evangeliet verdig så mye at Gud sa: “Dette er Min elskede Sønn, i Hvem Jeg har velbehag i. Hør Ham. Mitt Ord er Han. Han er Mitt Ord. Han og Jeg er den samme.”

185 Vit, følg med på dette nå. Han visste at Hans Ord til slutt ville beseire verden. Han visste hvor Hans Ord kom fra. Han visste Det aldri kunne forgå, det var derfor Han sa: “Både himlene og jorden skal forgå, men Mitt Ord skal aldri forgå.” Skjønner? Han kunne si det. Det var en Mann der Han og Guds Ord ble det samme. Han sa til dem . . .

“Du burde gjøre *dette* og *det*.”

186 Han sa: “Hvem kan anklage Meg for synd? Hvem kan anklage Meg?” *Synd* er “vantro.” “Hvis Jeg ved Guds finger, kaster ut djevler, hvem kaster deres sønner dem ut ved?” Skjønner? Det var ikke det, så det måtte være noe annet. Skjønner? “Hvis Jeg . . .”

De sa: “Vel, vi har kastet ut djevler.”

187 Han sa: “Hvis Jeg gjør det ved Guds finger, et stadfestet Guds Ord, da hvem kaster deres sønner dem ut ved? Derfor skal dere være deres dommer.”

188 Folket på Hans tid, og folket gjorde narr av Ham, snakket om Ham. Men, Han, de ydmyket Ham på enhver måte de kunne. Fortalte Ham alle slags onde ting imot Ham, men Han gikk videre.

Nå ønsker jeg å avslutte om et øyeblikk ved å si dette.

¹⁸⁹ Menneskene i denne tid er en flokk med nevroitikere. Menneskene i denne tid er en flokk med nevroitikere. De er redde for å ta Guds løfter. Kirkens menn, kirkeorganisasjon, kirkeorganisasjoner er redde for å ta utfordringen fra Guds Skrift for denne tid. De forstår. De forstår at nåtidens tilstand og deres sosiale evangelium som de forkynner, ikke vil møte utfordringen i denne tid noe mer enn Samson kunne møte det i hans tilstand. Det trengtes Gud.

Og her er programmet som lovet det. Jeg vil komme til det om bare et øyeblikk.

¹⁹⁰ Jeg ønsker å holde det ordet et øyeblikk. Selv om de kaller seg kristne, tar de i bruk læresetninger, menneskelagde læresetninger, som tar plassen til Guds Ord. Så, de kan ta læresetningen fordi en mann lagde den. Men de er redde for å sette sin tro der ute til den Gud som de hevder at de elsker. Det er riktig. Og så sier du at det livet er Evangeliet verdig? Kan ikke være det, selv om de er menighetsmedlemmer. Men det er ikke Evangeliet verdig. Nei, så visst ikke.

¹⁹¹ Evangeliet! Jesus sa: "Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Disse tegn skal følge de troende."

Og når du forneker at det skal følge de troende, hvordan kan du ha et liv. . . Uansett, du sier kanskje aldri et ondt ord, du holder kanskje alle de ti bud, det har ikke noe med saken å gjøre. Det er fremdeles ikke Evangeliet verdig. Skjønner? Det kunne ikke være det.

De prestene overholdt det og var fremdeles ikke verdig. Han sa: "Dere er av deres far, djevelen." Hvem kunne legge en finger på en av de mennene? En skyldplett, og de ble steinet uten nåde. Hellige menn! Og Jesus sa: "Dere er av deres far, djevelen," når Evangeliet ble talt.

¹⁹² Selv om de kaller seg kristne, elsker de å holde fast på læresetningene, læresetningene sine. Åh! Læresetningene grunnfester og tilfredsstillende tankegangen til nåtidens mennesker i denne tid. Og en mann som vil bli en suksess i denne tid, må gå med den moderne måten å tenke på. La meg si det klart og tydelig. Skjønner? En mann, hvis du vil bli en suksess, må du ta med den moderne tankegangen i denne tid. Det. . . De går rundt, sier: "Åh, er ikke han elskelig? Er ikke han fantastisk? Han bare står der så stram, og han holder oss aldri lenger enn femten minutter. Og pastoren vår skjeller oss ikke alltid ut for disse tingene."

Den pastoren burde skamme seg. En hvilken som helst mann som kan stå på talerstolen og se på synden i denne tid og ikke rope ut, det er noe galt med den mannen. Han er ikke verdig Evangeliet som han hevder å forkynne. Det er riktig. Så, ved å

gjøre det, kommer de med unnskyldninger, ved å si: “Nå, hør her, menigheten min!”

¹⁹³ En—en mann kom hit for ikke lenge siden til en bestemt stor menighet, og han skrev en avhandling. Og han sa: “Jeg skriver om Guddommelig helbredelse.” Sa: “Broder Branham, vi elsker deg i vår denominasjon.” En av de største denominasjonene, en av de største i landet eller verden. Og han sa: “Vi elsker deg i denne denominasjonen.” Han var rett her i Jefferson Villa. Men, sa: “Jeg kom for å finne ut om denne Guddommelig helbredelse.” Han sa: “Det er bare én feil som min menighet egentlig finner.” Skjønner? Han sa: “Du omgås for mange pinsevenner.”

Jeg sa: “Vel nå, du vet, det er riktig.” Jeg sa: “Det er sant. Du vet, jeg har alltid ønsket en mulighet til å komme meg bort fra dem.” Jeg sa: “Jeg skal si deg noe. Jeg vil komme til byen din, så får du din menighet til å sponse meg.”

“Åh,” sa han, “det vil de ikke gjøre.”

Jeg sa: “Det var det jeg tenkte. Det var det jeg tenkte.”

¹⁹⁴ Sa: “Du skjønner, min denominasjon vil ikke stå for det.” Det er like så mye unnskyldning som: “Jeg har tatt meg en kone,” eller “kjøpt et par okser.” Jeg bryr meg ikke om hvor mange doktorgrader du har, og hvor mye du blir sett opp til av din denominasjon. Den slags tjeneste er ikke verdig det Evangeliet som er skrevet i denne Boken. Riktig.

¹⁹⁵ Et hvilket som helst menighetsmedlem som vil ta parti med slike greier som det og kalle seg en kristen! Og gå ut her og leve. . . Og kvinnene får seg bobfrisyre, og har på seg klær som Bibelen sier de ikke skal bruke. Menn som holder på slik de gjør nå, “en ytre form for gudsfrykt,” tar seg drinker og røker sigarer, og gifter seg flere ganger og blir diakoner i menigheten og selv pastorer og så videre. Og folk som finner seg i slikt som det, den slags liv er ikke Evangeliet verdig.

¹⁹⁶ En kvinne som vil gå og slå på tråden og sladre og starte bråk i menigheten, og slike ting som det, det er ikke et liv som er Evangeliet verdig som vi skal representere. En hvilken som helst person som vil bryte opp en menighet og starte en strid mellom mennesker og slike ting som det, er ikke verdig Evangeliet som vi forkynner. Helt riktig. “Det er en ytre form for gudsfrykt, fornekte dens kraft,” Guds kraft som bevarer deg fra slikt.

¹⁹⁷ Legg merke til, nå de gjør det ikke. De vil ganske enkelt ikke gjøre det. De har unnskyldningen, at menigheten deres ikke tror på Det. De . . .

Vel, men, Jesus ville sagt—sagt til en mann i kveld, talt til hans hjerte og sagt: “Jeg vil at du skal gå og forkynne det fulle Evangeliet.”

“Min menighet står ikke for Det, Herre. Må du unnskyldte meg, vær så snill. Jeg har en fin lønn. Jeg—jeg—jeg, Du vet, jeg

er en pastor i en av de største menighetene i denne byen, Herre. Åh, vi priser Ditt Navn der nede! Ja, sir. Det gjør vi virkelig. Jeg kan ikke gjøre det.” Den samme unnskyldningen, samme tingen. Derfor kommer de ikke til den åndelige festen i Hans lovede, stadfestede Ord.

¹⁹⁸ Sa ikke Jesus: “Der åtselet er, vil ørnene samles”? “Ørner,” ikke gribber, nå. Ørner! Der grisematen er og—og kadaveret, der vil gribbene samles. Men der det ferske, rene Kjøttet er, vil ørnene samles. Skjønner? Ja visst. Der Ordet, Ørнемat er, vil de samles.

¹⁹⁹ Derfor kommer de ikke til den åndelige festen som de er invitert til. Tror du at Gud har gitt Amerika en invitasjon, de siste femten årene, til en stor vekkelse, til en åndelig fest? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Kom de? Nei, sir. Nei, sir. Så, å nekte å komme, er det livet Evangeliet verdig, selv om de kaller seg det?

²⁰⁰ Da en mann kom til meg, for ikke lenge siden, og satt ved et bord og sa: “Broder Branham, jeg ønsker å strekke meg ut over bordet,” en stor mann, “jeg ønsker å ta deg i hånden. Jeg elsker deg.” Jeg var i en menighet og hørte ham forkynne. Sa: “Jeg elsker deg. Jeg tror du er Guds tjener.”

Jeg sa: “Takk, doktor. Jeg elsker deg, også.”

Han sa: “Jeg ønsker å fortelle deg hvor mye jeg elsker deg, som en broder.” Og sa: “Ser du min lille dronning som sitter her, min kone? Husker du henne?”

Jeg sa: “Det gjør jeg.”

Sa: “Legen ga henne to uker å leve, med ondartet svulst i bindevevet. Og du kom til byen og du ba for henne. Og kikket opp og så en visjon. Kikket tilbake og fortalte meg: ‘SÅ SIER HERRÈN, hun vil bli helbredet.’” Stort område på ryggen hennes, sunket inn slik som *det*, så ut som en stor . . . som en del av et kvinnebryst som var dratt innover i ryggen hennes, rett mot ryggraden hennes. Det er ikke engang et merke av det, i dag. Sa: “Der sitter dronningen min i live i dag.” Sa: “Hvordan kan jeg annet enn å elske deg for at du ba den troens bønn? Hvordan kan jeg la være å tro at du er en—en Herrens tjener, når du så meg, og fortalte helt nøyaktig hva som ville skje?” Han sa: “Nå har jeg noe for deg, broder Branham.” Han sa: “Jeg tilhører det største pinsevev-forbundet som finnes.”

Jeg sa: “Ja, sir. Jeg vet det.”

Han sa: “Jeg snakket med brødrene for ikke lenge siden, og de sa til meg at jeg skulle ta kontakt med deg og fortelle deg at det var en skam at du tok den Gud-gitte tjenesten til en flokk med folk på avsides steder og rundt på den måten.”

Jeg sa: “Er det riktig?”

Sa: “Ja.” Sa: “Gud sendte den tjenesten for å nå nervesentrene, de store stedene, høydepunktene.”

²⁰¹ Jeg så djevelen snakke akkurat da. Jeg tenkte, “Ja. ‘Hopp ned fra dette fjellet og vis, vet dere, fra denne bygningen.’” Skjønner? Skjønner?

Jeg tenkte, “Bare led ham litt videre.” Min gamle mor pleide å si: “Gi kua nok tau, så vil hun henge seg selv.”

Jeg sa: “Er det riktig?”

“Ja.” Sa: “Det er en skam, hva er det du gjør?” Sa: “Hva er du? I dag kan du knapt kjøpe deg et måltid.” Og sa: “Se på Oral Roberts og dem, som kom inn og gikk ut der med en hundredel av den tjenesten du har. Se hva de har.”

Jeg sa: “Ja. Det er riktig.” Skjønner?

Og han sa: “Min gruppe vil ta imot deg. Vi vil ta deg rett inn som—som en av våre brødre. De vil gi deg den høyre hånd på fellesskap, og vi vil leie et fly og gi deg lønn på fem hundre i uken eller mer hvis du ønsker det. Og vi vil sende deg til enhver storby i landet.” Dette skjedde rett i Phoenix, Arizona, rett over bordet. Og han sa: “Og vi vil betale din. . .” Sa: “La så verden, verden på utsiden, la fintfolket, storkarene, overklassen. . .” Sa: “Du snakker alltid om de fattige og utstøtte. Vi har de fornemme og fine.” Sa: “La dem se Herrens hånd. Så vil jeg la dem ta med min kone og andre som kan bevise at de tingene som du sier skjer.”

²⁰² Sa: “Ja, sir. Det hadde vært flott.”

Nå, ser dere mannen i en stilling som en D.L., L.L.D., en forfatter av bøker, ser dere, doktor i litteratur, fin skribent, fin mann. Skjønner? Han kjente ikke til Skriften.

Visste du at den Engelen som utførte den slags gjerninger aldri gikk til Sodoma? Han ble hos den utkalte gruppen, Abraham.

Han visste det ganske enkelt ikke. Jeg lot ham bare være i fred, bare satt der en liten stund. Jeg ville bare vite hva fellen var. Jeg sa: “Vel, hva ville jeg måtte gjøre?”

Sa: “Vel, broder Branham, kun det eneste de sa. . . Vi diskuterte det, noen få ting, små ubetydelige ting som du lærer som du bare legger til side.”

Jeg sa: “Før eksempel hva broder?”

“Åh,” sa han, “dåpen din, vet du. Du vet, du doper litt som enhetsfolket, noe lignende det.” Sa: “Små ting som det.”

Jeg sa: “Åh?” Jeg fortsatte videre.

Og han sa: “Det første beviset; og kvinnepredikanter; og bare noen få småting som det.”

²⁰³ Jeg sa: “Hm-hmh?” Jeg sa: “Vet du, jeg er overrasket over at en Guds tjener ville spørre en annen Guds tjener, etter å ha gitt meg den anerkjennelsen du gjorde og kalt meg en profet, og vel vitende om at Herrens Ord, eller Ordets åpenbaring kommer til profeten. Og du snur deg rundt, doktor Pope, (det vitner ikke om

din gode intelligens), og ville si og be en Guds tjener, du ber en annen Guds tjener om å gå på kompromiss på en slik ting . . . ? . . . betyr mer for ham enn selve livet.” Jeg sa: “Nei, sir, broder Pope. Ikke under noen omstendighet ville jeg gjøre det. Nei, sir.”

Hva er det? Det er et frø av Evig Liv; leve eller dø, enten du er en storkar eller ikke en storkar.

²⁰⁴ Jeg gikk forbi her om dagen . . . Ikke for å ringeakte disse to mennene. Jeg kikket bort dit, og det var et stort bilde der i Tulsa, Oklahoma; Oral Roberts' nye plass som kommer, en predikantskole for å utdanne forkynnere. Det kommer til å koste (Og jeg kjenner Demas Shakarian, broder Carl Williams og dem som er i tillitsmannsstyret for det.) femti millioner dollar, med en tre-millioner-dollar bygning; en pinsevenngutt, det er ikke småtterier Gud har gjort for ham.

²⁰⁵ Jeg tenkte, “Meg, med en predikantskole? Jeg er imot det til å begynne med.”

²⁰⁶ Og det stod: “Det fremtidige hjem til Oral Roberts' store predikantskole.” Gikk videre nedover veien, der var en stor, moderne ting. Og Oral Roberts, kom til møtet mitt borte i Kansas City, Kansas, i et lite, fillete telt.

Det stod: “Det fremtidige hjem til Tommy Osborn,” åh, du store, rundt et tre- eller fire-millioner-dollar sted tok form på den måten.

Og der, Tommy Osborn, en av de fineste kristne menn. Han er en ekte mann, en ekte Gud-sendt mann. Stod rett over gaten der; liten, nervøs gutt, liten gutt og jente i en bil; kjørte rundt, kom ut. Sa: “Broder Branham, jeg var der da jeg så den galningen løp ut. Og jeg så deg rette fingeren mot ansiktet hans og si: ‘I Jesu Kristi Navn, kom ut av ham.’ Jeg så ham falle over føttene dine; etter at han hadde sagt sin profeti, sa: ‘I kveld skal jeg slå deg rett ut midt i forsamlingen av seksti-fem hundre mennesker.’” Og sa: “Jeg så deg stå der uten å heve røsten og sa: ‘I Herrens Navn, fordi du har utfordret Guds Ånd i kveld, vil du falle over mine føtter.’ Han sa: ‘Jeg skal vise deg hvilke føtter jeg skal falle over.’”

²⁰⁷ Og jeg sa: “Kom ut av ham, satan.” Han bare falt bakover og holdt føttene mine fast til gulvet.

Han sa: “Gud er Gud, broder Branham. Det er alt.” Sa: “Jeg har holdt meg innelåst i et hus i to eller tre dager.” Han legger ikke fingrene imellom. Han sier det som det er. Han skammer seg ikke over det. Sa: “Tror du jeg har en helbredelsesgave?”

²⁰⁸ Jeg sa: “Glem det, Tommy. Du ble sendt for å forkynne Evangeliet. Gå, forkynn Det. Gå sammen med broder Bosworth der.”

²⁰⁹ Jeg kikket der og jeg så. Jeg begynte før begge de to.

Jeg tenkte, “Der er Oral Roberts med fem hundre maskiner, der ikke engang menneskehender berører bokstavene; fire

millioner dollar i posten i fjor.” Fire millioner; en-fjerdedel av alle pengene som ble samlet inn i hele kristenheten i verden over. En-fjerdedel av pengene i hele kristenheten kom inn til én mann. For et sted! Jeg dro ut der for å se det.

²¹⁰ Og, nå, Oral er min broder. Du store! Jeg elsker ham. Han er en ekte kar, ekte kar, og jeg elsker ham. Og han verdsetter meg høyt, og jeg ham, også. Vi er bare ikke enige om—om Skriften.

Og, Tommy Osborn, ingen som han. Jeg verdsetter ham virkelig høyt. Han er en av de fineste mennene som jeg har møtt, Tommy Osborn.

“Og de mennene,” tenkte jeg, da jeg gikk inn på kontoret deres og så hva de hadde, “jeg tror jeg ville skammet meg hvis de kom for å se mitt”: en liten skrivemaskin og oss som prøver å få brevene ut. Og for en ting! Satt i enden av en trailer på den tiden. Jeg tenkte, “Hvordan ville det bli?”

Så gikk jeg ut. Jeg tenkte, “Vel, ‘Fremtidige hjem til Oral Roberts,’ ‘Det fremtidige hjem til Tommy Osborn.’ Den ene snakker ikke med den andre.”

Så gikk jeg nedover veien. Jeg tenkte, “Men hva med meg?”

²¹¹ Og Noe sa: “Se opp.”

²¹² Tenkte, “Ja, Herre, la meg samle skattene mine i Himmelen, for det er der hjertet mitt er.” Nå, jeg sier ikke det for å få sympati. Jeg bare sier det fordi det skjedde, og Gud vet at det er riktig. Skjønner?

²¹³ Hvor er skattene dine? Ønsker du å være en stor mann? Hvis du er det, er du ingenting. Du kommer til et punkt at du ikke ønsker å være en storkar. Du ønsker å være en ydmyk liten Kristi tjener. Det er veien ut. Det er alt.

²¹⁴ Broder Boze og dem danner en menighet i Chicago. De måtte bare gi opp Filadelfia-menigheten til den denominasjonen. Nå snakket de om å få tak i en kar med kappen bakover slik som *dette*, en eller annen DD. Jeg sa: “Du er på vei ut. Hvis du ønsker å finne en ekte pastor for den menigheten, få tak i en liten ydmyk kar som knapt kan lese navnet sitt, og hans hjerte er i brann for Gud. Bare ta den karen. Det er han du ønsker å få tak i, noen som ikke vet alle disse tingene, noen som ikke kan kommandere og presse på og føre dere inn i all slags gjeld, alt annet, og bare ernære dere med Guds Ord. Det er den slags person en bør finne.”

Så, de vil ikke komme til den åndelige høytidsfesten. Jeg er nødt til å avslutte. Jeg har gått over tiden nå. Om rundt seks minutter, vil vi avslutte, om Herren vil.

²¹⁵ Jeg hørte noen si: “Men, broder Branham, du bør trekke tilbake den uttalelsen.” Sa: “Folket er ikke nevrotikere. Dette folket er ikke nevrotikere. De er bare utdannede.” De er

utdannede nevrotikere, da. Det er riktig. Ja. "De er ikke nevrotikere. De er utdannet."

Da vil jeg spørre deg et spørsmål. Skjønner? Du forstår. Jeg ønsker å spørre deg et spørsmål. Vær så snill og forklar handlingene deres i dag, hvis de ikke er nevrotikere. Fortell meg hva som får dem til å handle som de gjør, hvis de ikke er nevrotikere; ser dere, hver mann samler grådige inn penger til sin denominasjon. Jesus var ikke på den måten. Han hadde ikke hastverk med noe. Skjønner? Han var ikke grådige. Han var forbildet vårt.

²¹⁶ Kriminalitet, nasjonen, nasjonen har mer kriminalitet enn den noen gang har hatt. Hva er feil? Tenåringer, menighetsmedlemmer tar liv, menn skyter sine koner og familie og brenner opp barna sine. Og se på kriminalitetsbølgen. Er de ikke nevrotikere? Hva er så i veien? Hva er handlingene deres?

Maktgale nasjoner, alle ønsker å ta enhver . . . resten og gjøre det til ett flagg, én nasjon, det er deres flagg og deres nasjon. Maktgale!

²¹⁷ Umoral, ja, verden er mer umoralsk enn den noen gang har vært. Nakne kvinner på gaten, nakne kvinner, og si at de er ved sine fulle fem? De kan ikke være det. De kan ganske enkelt ikke være det.

²¹⁸ Hør her. Det var én person i Bibelen som rev av seg klærne, det var Legion. Han var ute av forstanden. Da Jesus fant ham og ga ham sin rette forstand, tok han på seg klærne sine. Riktig.

Hva får deg til å rive av deg klærne? Djevelen. Det er riktig. Så si at de ikke er nevrotikere? Begynn nedover gaten her og kjøp fire kvartaler uten å se en naken kvinne, og kom tilbake og fortell meg. Ja vel. Finn ut.

²¹⁹ Så sier du at de ikke er nevrotikere? Hva er så galt? De kan ikke være ved sine fulle fem. En kvinne ved sine fulle fem ville ikke gjøre det; hun har bedre vett. Hun vet at hun viser seg fram. En haug med lyst-djevler der ute, bare skitne, urene, sjuskete, drukne menn, mordere, alt annet. Du sier . . .

²²⁰ Verden drikker mer alkohol nå. De bruker mer penger på alkohol nå, i De forente stater, enn de bruker på matvarer. Jeg tror det er . . . Jeg glemmer hvor mange ganger mer alkohol-kostnadene er hvert år i nasjonen, enn det var før. Og hva fører alkoholisme til? Sender deg på sinnssykehuset.

²²¹ Kreft. Når medisinske leger verden rundt skriver i magasinene og forteller deg: "Kreft i vognlastene." Sigaretter. Tar det på rotter og har bevist at det gir deg lungekreft. Sytti prosent av dem får lungekreft av å røyke sigaretter. Og kvinnene og mennene damper dem rett ned og blåser det i ansiktet ditt. Hvis det ikke er nevrotikere, hva er nevrotikere?

222 Når Jesu Kristi Evangelium kan bli forkynt og bevist, og Himmelsens Gud i form av Hans Ildstøtte vaier over folket og viser at Jesus Kristus er i det siste stadiet av Sitt Komme og gir dem det siste tegnet. Og ler av Det og gjør narr av Det og kaller seg selv menighetsmedlemmer; og så si at de ikke er nevrotikere? Forklar det. Tiden min fortsetter å gå. Men bare spør om de ikke er nevrotikere. Ja visst. De er utdannede nevrotikere. Det er helt riktig. Forklar tilstanden deres. Du kan ikke det.

223 De klipper håret sitt, kler seg i verdslige klær, går ut på gaten på den måten. Og Guds Bibel advarer mot det, forbyr til og med en kvinne å be med kortklipt hår. Og sier at en mann . . . Og hun gjør det. Hun erklærer selv for sin mann at hun er umoralsk, selv, og han har en fullkommen rett til å skille seg og sende henne bort fra seg. Det er helt riktig. Guds Ord sier det, og en kvinne hører det og fortsetter å ha kort hår og kaller seg en kristen. Hvis det ikke er en nevrotiker, hva er en nevrotiker? Jeg vil at noen skal fortelle meg hva en nevrotiker er, da. Ja. De er nevrotikere.

224 Høyt utdannet, grader, college! Vi bruker mer tid på å utdanne barna våre, til—til algebra og biologi, enn vi har til Bibelen og Jesus Kristus. Det er ikke ett barn i dette landet som ikke kan fortelle deg hvem David Crockett er. Det er ikke en tredjedel av dem som kan fortelle deg Hvem Jesus Kristus er. Så, er ikke det nevrotikere? Jo visst, er det dét. Hvordan vi kunne gå videre og videre og videre, hvordan de gjør!

225 Husk bare. Og menighetene godkjenner det, når Bibelen fordømmer det. Er tjenesten nevrotikere? Utdannede nevrotikere. Det er helt riktig. Menighetene godkjenner det.

226 Husk Lot. Han var en smart mann. Se på ham, bare et øyeblikk nå. Ikke—ikke . . . La oss ikke . . .

Unnskyld at jeg går bare noen minutter på overtid. Dette er—dette er for viktig. Det går ut på . . . Dere kom for å høre meg gjøre dette lydbåndet.

227 Hør her. Hør her. La oss stoppe et øyeblikk. Be bare et øyeblikk i ditt hjerte, “Herre, la meg se det.” Åpne din forståelse. Må Gud gjøre det. Se på . . . Bare ta denne nasjonen, alene. La oss si hva Gud sa.

228 Bibelen sier at: “På grunn av Sodomias synder, led Lot pine i sin rettferdige sjel hver dag.” Han hadde ganske enkelt ikke nok mot til å stå ut imot det. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han kunne ikke gjøre det, for han var borgermesteren i byen, Han kunne ikke. Men Bibelen sier at: “Syndene til—til sodomittene førte til lidelse i hans sjel.” Han visste det var galt, men han hadde ikke mot til å gjøre det, til å stå opp imot det.

229 Hør nå her. Hvor mange Lot'er i Amerika leste sin Bibel i går for å forberede budskapet sitt for dagen, og styrte unna vanddåpen i Jesu Kristi Navn? Hvor mange av dem styrte unna

dåpen i Den Hellige Ånd? “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig”? Markus 16, “Disse tegn skal følge dem som tror”? Johannes 14:12, “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør”? “Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord i dere, be om hva dere vil og det skal bli gitt”? Hvor mange Lot'er så Det? Men, på grunn av deres unnskyldning, deres denominasjon! Det. . . Se ut og se i Bibelen.

²³⁰ Se på forsamlingen deres av kortklippede kvinner, og de vet Bibelen fordømmer det. Mens du går nedover gaten, se på deres egne menighetsmedlemmer som går nedover gaten med shorts på seg, og de vet Ordet er imot det. Men de har ikke motet til å rope ut imot det. Men, likevel, en mann som bekjenner at han er en kristen, hans sjel inni ham roper ut imot det, men han har ikke motet. Hvis ikke dette er nåtidens Sodoma, hva er det da?

Gud, gi oss noen som vil rope ut imot det. Det er riktig. Slik som Johannes Døperen sa: “Øksen ligger ved roten av treet.” Det er det vi trenger i dag.

²³¹ Følg med. De er et nåtidens Sodoma. Husk. Skjønner? Hele landet har blitt et nåtidens Sodoma og Gomorra. Lot lever det igjen. Nei. . . Lever det hele på nytt, for hans ærlige overbevisning forteller ham ved Ordet at han tar feil.

²³² Se i Chicago, storbyen Chicago, da de tre hundre predikantene satt der. Og Herren fortalte meg den kvelden hva de skulle gjøre. De hadde lagt en felle for meg. Jeg, skulle dra over dit. Jeg gikk og fortalte broder Carlson. Jeg sa: “Du vil ikke ha det i det hotellet. Du vil måtte ta det til et annet sted, og det vil være et grønt rom. Og de har lagt en felle for meg, har de ikke, broder Carlson?” Han bøyde hodet.

Han satt der på kontoret mitt for noen få dager siden, for at jeg skulle komme til Chicago-møtet. Sa: “Jeg vil aldri glemme det, broder Branham.”

Og jeg sa: “De har lagt en felle for meg. Hvorfor, broder Carlson? Er du redd for å fortelle meg hvorfor, du og Tommy Hicks?” De bøyde hodet. Jeg sa: “Tommy, hvorfor taler ikke du?”

Sa: “Jeg kunne ikke gjøre det.”

Jeg sa: “Jeg trodde du sa du ville gjøre meg en tjeneste.”

²³³ Jeg sa: “I går kveld fortalte Herren meg det. Dere drar ned dit i dag, og dere får greie på at dere ikke vil få den bygningen. Dere går til en annen bygning. Doktor Mead vil sitte på *denne* siden. Den fargede mannen, hans kone, som synger vil sitte rett *her*, og så videre, der de alle vil sitte.” Jeg sa: “Det vil være en Buddha-prest der.” Og jeg sa: “Nå finn ut. De har det imot meg fordi jeg forkynner vannlåpen i vår Herre Jesu Kristi Navn. De har det imot meg fordi jeg forkynner slangens sæd; og imot beviset på at alle som taler i tunger har Den Hellige Ånd og slikt.” Jeg sa: “Kom ned og se Gud.”

²³⁴ Kom dit, de dro ned dit, og nesten to timer fra da eller mer, en gang den ettermiddagen, ringte de opp broder Carlson. Og han sa: “Den karen som lot ham få det, og hadde betalt et depositum på det, sa: ‘Vi må avlyse, fordi bestyreren sa han allerede hadde lovet det til et musikk-band den kvelden eller den formiddagen.’” Og de kunne ikke få det.

²³⁵ Derfor dro vi ut til Town and Country. Og den formiddagen da vi kom dit og stod der, og—og broder Carlson sa: “Det er en ting. Dere brødre er kanskje uenige med broder Branham, men,” sa, “han er ikke redd for å si det han tror.” Han sa: “Han fortalte meg at disse tingene ville skje helt nøyaktig slik de har skjedd.” Han sa: “Nå er han her. La ham snakke for seg selv.”

²³⁶ Jeg tok Skriften: “Jeg er ikke ulydig mot det himmelske syn,” som Paulus sa. Jeg sa: “Dere har imot meg på grunn av vanddåpen i Jesu Kristi Navn. Mer enn tre hundre av dere introduserer dere som doktor *Så-og-så*, og doktor *Så-og-så*.” Jeg sa: “Jeg har ikke engang en grunnskole-utdannelse. Men jeg utfordrer en hvilken som helst mann her til å ta med Bibelen sin og stå her ved min side og fornekte ett av Ordene som er sagt.”

Dere har det på lydbånd her ute, hvis dere ønsker å høre det. Det var den tauseste folkemengden du noen sinne har hørt. Jeg sa: “Hva er i veien?” Er det noen her i kveld som var på morgenmøtet? La oss se dere løfte hånden. Ja. Vel, ja visst, se overalt.

Jeg sa: “Så, hvis dere ikke kan støtte det, så slutt med å trakassere meg.” Riktig. En masse syting, når de kommer rundt hjørnet. Men når de kommer ansikt til ansikt med saken, er det annerledes. Det er riktig. Det er . . . Mennene gikk ut.

²³⁷ Tommy Hicks sa: “Jeg vil ha tre hundre av de lydbåndene, for å sende de til enhver forkynner av treenighetslæren jeg vet om.”

Mennene tok meg i hånden, sa: “Vi vil komme ned til tabernaklet og bli døpt på nytt.”

Hvor er de? Unnskyldninger. “Jeg kan ikke gjøre det. Denominasjonen min vil ikke la meg gjøre det. Jeg har tatt meg en kone. Jeg kjøpte et oksepar eller et par okser, rettere sagt. Jeg—jeg kjøpte meg et stykke jord. Jeg må kikke på det.” Skjønner? Noen av de tingene som, unnskyldninger. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Er det livet Evangeliet verdig? [“Nei.”]

Dersom Evangeliet er riktig, la oss gi slipp på alt vi har og leve for Det. Vær en kristen. Ja, sir. Amen. Legg merke til nå, idet vi avslutter.

²³⁸ Men unnskyldningene deres er deres læresetninger og deres denominasjoner.

Det er som et tre. Jeg kikket på broder Banks her om dagen. Jeg fikk et—et furutre som jeg plantet da jeg flyttet opp dit i

begynnelsen, åh, for omtrent femten år siden eller mer. Og jeg lot plantene, grenene vokse ut på furutreet, og vi klarte ikke å få gressklipperen under treet. Og det var ikke en gressspire, i det hele tatt. Og jeg gikk ut der, tok en sag og sagde greinene av inntil furutreet var langt *her* oppe, slik at du kunne gå under det med en gressklipper. Og det vakreste gressteppet du noen gang har sett er under det nå. Hva var det? Frøet var der. Det måtte få lyset.

²³⁹ Og så lenge som denominasjonen, unnskyldningene dine, prøver å skygge for Frøet som du i virkeligheten vet ligger der, tar du Lots rolle. Kast de tingene bort, og la Evangeliets Lys skinne inn der, Jesu Kristi kraft. Ja. Å holde Lyset borte fra det, vil hindre det fra å leve. For, dersom Lyset noen gang kommer til det, vil det springe fram til Liv.

Det er grunnen til at folket sier: “Ikke gå på noen av de møtene.” De er redde for at noe av Lyset vil treffe en av medlemmene deres.

²⁴⁰ Husk kvinnen ved brønnen. Hun var en prostituert.

Der stod prestene. De hadde sett Jesus fortelle Natanael: “Jeg så deg ved, da du var under fikentreet.”

Og prestene sa: “Han er Beelsebul. Han er en spåmann. Det er djevelen.”

²⁴¹ Denne lille kvinnen, da hun gikk opp dit i sin umoralske tilstand og hadde levd med seks menn. Og da hun gikk opp dit i den tilstanden, i den tilstanden hun var. Og Jesus sa: “Gi Meg å drikke.” Samtalen begynte. Han sa: “Gå og hent mannen din og kom hit.”

Hun sa: “Jeg har ingen.”

Sa: “Du sa sannheten. Du har hatt fem, og den du lever med, er ikke din ektemann.”

Hun sa: “Jeg ser at Du er en profet, Sir. Jeg vet at Messias vil gjøre det når Han kommer.”

Jesus sa: “Jeg er Han.”

²⁴² Det avgjorde saken. Da Lyset blinket over det Frøet som lå der i den lille skjøgen, da var skjøge-tiden over. Inn i gatene gikk hun og priste Gud og sa: “Kom, se en Mann Som har fortalt meg de tingene jeg har gjort. Er ikke Dette Messias?” Hva var det? Lyset kom til det frøet som lå der under skyggen av et skjøgedekke. Ja, sir.

La oss nå avslutte med å si dette. Jeg vet ikke hvor mange flere sider jeg har, men jeg–jeg vil så visst ikke ta dem alle sammen. Omtrent ti, men det er omtrent halvveis gjennom. Men la oss avslutte med å si dette.

²⁴³ La oss sammenligne noe, en gang, om et verdig liv. La oss sammenligne livet til Paulus med den rike, unge rådsherren.

Det samme Lyset traff begge mennene. Begge fikk den samme invitasjonen fra Jesus Kristus. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Begge to var godt opplært i Skriftene. De var begge teologer. Husk, Jesus sa—sa til den rike unge rådsherren: “Hold budene.”

244 Sa: “Jeg har gjort dette fra min ungdom.”

Han var en utdannet mann. Det samme var Paulus. Begge var vel-utdannet i Skriften. Men, begge to hadde Ordet. Den ene hadde Det fra en kunnskap; den andre hadde Livsspiren i det. Da Livet blinket over, foran Paulus, sa han: “Herre, Hvem er Du?”

Sa: “Jeg er Jesus.”

“Her er jeg, da.” Han var klar.

245 Lyset traff begge menn. Den ene var spiredyktig; den andre ikke. Det er slik det er i dag: den åndelige menighet, den naturlige menighet.

246 Den rike mannen hadde sin unnskyldning. Han kunne ikke gjøre det. Han var for nedtyngnet med for mange venner fra verden. Han ønsket ikke å slutte å treffe dem.

Det er det som er i veien med mange mennesker i dag. Du tror, fordi du tilhører en losje, kunne du ganske enkelt ikke gi slipp på det broderskapet. “De drikker alle sammen og slike ting. De gjør *dette*.” Ja vel, gå sammen med det; ikke noe imot losjen, ikke noe imot menigheten. Jeg snakker om deg. Skjønner? Ja. Skjønner? Ikke noe imot det. For den ene er ikke noe bedre enn den andre. Jeg har nettopp fortalt dere at menigheten ikke var noe annet enn en losje, denominasjonen, dersom de forneker Guds Ord.

247 Legg merke til. Den rike mannen hadde sine unnskyldninger. Men, han gikk aldri bort fra sitt vitnesbyrd. Vi finner ut at han drev med store forretninger. Han hadde kunnskap. Og han kom til et punkt at han måtte utvide så mye, at han måtte bygge nye låver for å sette tingene sine i. Og da han døde; og en eller annen kandidat med kragen snudd rundt, talte uten tvil i begravelsen hans. Og da han gjorde det, sa han kanskje . . . De heiste flaggene på halv stang og sa: “Vår kjære, elskede broder, borgermesteren i denne byen, er nå i den Allmektiges armer, fordi han var et viktig medlem av menigheten. Han gjorde *så-og-så*, og *så*.”

Og Bibelen sier: “I helvete løftet han opp sine øyne, og han var i pine.” Skjønner?

248 Og husk, han ønsket fremdeles å holde på sin bekjennelse i helvete. Han så Lasarus i Abrahams fang, og han sa: “Far Abraham, send Lasarus ned hit.” Kalte ham fremdeles “far.” Skjønner?

Han tok sin kunnskap og gikk til en intellektuell menighet. Da Lyset traff ham, avviste han Det.

Hvis det ikke er nåtidens trend i dagens menighet, vet ikke jeg. Uansett hva Gud lar blinke over deres vei, Ildstøtten eller hva enn det kan være; kan de fremdeles med sin kunnskap forklare Det bort og gå til den intellektuelle gruppen, for sosial anseelse.

²⁴⁹ Men Paulus hadde allerede sosial anseelse, med stor kunnskap, en mektig lærd under Gamaliel, yppersteprestens høyre hånd, slik at han til og med gikk til prestene og fikk ordre om å sette alle holy-rollere i fengsel. Men da Lyset traff hans sti, og han så at den samme Ildstøtten som ledet Israel gjennom villmarken var Jesus Kristus, ga han avkall på alt han noen gang hadde lært. Han kom til Liv.

²⁵⁰ Kunne du kalle den rike mannens liv et liv som var verdig Evangeliet som han hadde hørt? Selv om han var en troende, kunne du kalle den slags liv... Iblant de intellektuelle og underholderne den kvelden der oppe på... idet solen gikk ned, og utbrakte en skål, og kanskje noen prester sa en bønn på toppen av det. Og han hadde underholderne, og en tigger lå ved porten hans der nede. Og han utbrakte sin skål og snakket om den store troen han hadde på Gud. Og før dagen grydde, neste morgen før solen stod opp var han i helvete. Det er riktig. Der er dine intellektuelle.

²⁵¹ Men Paulus, da Lyset traff ham, la oss sammenligne livet hans og se om det er verdig. Hva skjedde? Da Paulus, Lyset traff ham, ga han slipp på all sin kunnskap og kom seg bort fra den intellektuelle gruppen, og han vandret i Jesu Kristi Ånd. Ære være Gud! Selv så smart som han var, brukte han aldri store ord.

Da han kom blant korinterne, sa han: "Jeg kom ikke til dere med menneskelig visdom. Jeg kom ikke til dere med svulstige ord, fordi dere setter deres tro til det. Men jeg kom til dere i enkelhet, i Jesu Kristi oppstandelseskraft, for at deres tro skulle være der." Der er et liv. Se på det.

²⁵² Han brukte aldri sin utdanning. Han gikk aldri sammen med de intellektuelle. Han vandret i Kristi Ånd, ydmyk, lydig for Guds Ord, når Det var veldig mye i motsetning til læresetningene deres. Men Paulus så Lyset og vandret i Det (stemmer det?), lot Kristi Liv reflektere Jesus Kristus for tidsalderen som han levde i, slik at folket kunne se Guds Ånd i ham.

Og de ydmyke trodde på det så mye, at de til og med ville ta med lommeterklær. De tok dem fra kroppen hans. Og de trodde på det så mye, han var slik en representant for Jesus Kristus, inntil hva enn han berørte, var velsignet, trodde de. Ja. For en mann det var, ga sitt liv, sine rikdommer og alt han hadde! Sin utdanning; glemte alt for å vandre nede med fiskere og tiggere og utliggerne på gaten, for å la lyset sitt reflektere Jesu Kristi kjærlighet.

Han sa: "Jeg er pisket på ryggen førtini ganger; ikke plag meg." Sa også: "Jeg bærer Jesu Kristi merker på mitt legeme."

Den stakkars lille karen i en slik fryktelig tilstand, han sa: “Jeg bærer Jesu Kristi merker på mitt legeme.” Hvilken forskjell fra denne mektige, betydningsfulle personen med prestene rundt seg overalt.

²⁵³ Og da han var i Roma, og ingen stod sammen med ham. Og de bygde en skafott, for å halshugge ham der ute. Det var dette som vitnet. Åh, du store! Han sa: “Det ligger en krone ferdig for meg, som Herren, den Rettferdige Dommer vil gi meg på den Dag; og ikke bare meg, men alle dem som elsker Hans komme.” Der er et liv som er Evangeliet verdig, eller en sønn.

²⁵⁴ Han stod for Kristus. Han lot Evangeliet reflektere gjennom seg. Før han gjorde det, gikk han og lærte om Evangeliet. Dro ned til Arabia og ble der tre år og tok Det gamle testamentet. Og viste ved Det gamle testamentet at Han var Jesus Kristus. Og han lot Det reflektere gjennom seg til en ydmyk gruppe mennesker. Slik at, han, da . . . Han sa: “Jeg vet hvordan det er å ha en mett mage, og jeg vet hvordan det er å være sulten og lide nød.”

En mann med en utdanning som ham, og en lærd som ham, som stod ved . . . med lærdom fra Gamaliel, en av de største lærerne som fantes på den tiden og stod side om side med ypperstepresten. Broder, han kunne hatt verdier til millioner av dollar og hatt alle slags bygninger. Det er riktig. Men han sa: “Jeg. . .”

²⁵⁵ Han hadde ikke engang mer en én kappe. Og Demas så en mann med en slik tjeneste som det! Andre Timoteus det 3. kapitlet sa han: “Demas har forlatt meg, og alle andre mennesker, på grunn av kjærlighet til denne verden.” Sa: “Når du kommer, ta med deg den kappen jeg lot være igjen der borte. Det begynner å bli kaldt.” En mann med en tjeneste som det, og kunne bare ha én kappe? Ære være Gud!

²⁵⁶ Minner meg om sankt Martin, da han prøvde å stå for Evangeliet og slikt, før han var omvendt. I—i tiden før Nikea eller Nikea-rådet, *Nikea-fedrene*, i historien. En dag gikk han gjennom portene der. Han var fra Tours, Frankrike. Og det var folk der . . . En gammel uteligger lå der for døden uten klær. Og folket gikk forbi, de som kunne ha gitt ham klær, og de gjorde det ikke. De gikk forbi ham og overså den gamle karen. Og sankt Martin stod der og så på dette. De sa han . . .

²⁵⁷ Hver soldat hadde en—hadde en mann til å holde støvlene blankpusset. Og han pusset støvlene til tjeneren sin.

Og tok av seg kappen og tok en kniv og skar den på midten i to med sverdet sitt. Pakket den gamle uteliggeren inn i den og sa: “Vi begge kan leve.”

Han gikk hjem og la seg. Da han lå der, tenkte han på at den gamle mannen hadde grått. Med ett var det Noe som vekket ham. Han kikket. Stående i rommet, der stod Jesus Kristus pakket inn i det samme gamle tøystykket som han hadde pakket uteliggeren

inn i. Sa: “Det du har gjort mot den minste av disse, har du gjort mot Meg.” Det er et liv som er Evangeliet verdig. Dere vet hvordan han forseglet livet sitt, også, gjør dere ikke?

²⁵⁸ Se på Polycarp som stod for dåpen i Jesu Navn imot den Romersk Katolske kirken. Og de brant ham på en påle; rev ned et badehus og brente ham. Se på Irenaeus, resten av dem, som led for denne saken. Det er verdige liv.

²⁵⁹ Se på hva Paulus sa i Hebreerbrevet det 11. kapitlet. Sa: “De ble gjennomsaget, dratt i stykker; flakket omkring i saueskinn og geiteskinn, og var i ørkenen, og led nød og så videre; liv som denne verden ikke er verdt.” Slik er det. Det livet er Evangeliet verdig. Hvordan vil mitt og ditt stå på Dommens Dag med menn som det?

²⁶⁰ Se på Paulus nå. Vi vil gå videre nedover. Han stod for Evangeliet, lot Jesus slik strømme gjennom seg. Uansett hvordan, hva, uansett hva noen andre tenkte om det. Ypperstepresten, han gikk og fikk hodet hans hugget av for Det. Han var en verdig representant for Evangeliet. Lot. . . Se der. Uansett hva folk tenkte, lot han strømmen av Evig Liv flyte gjennom seg i en slik grad at han sa: “Jeg ville bli anklaget på grunn av Kristus, for mine brødre.”

Vet du nå hva du gjør når du får Evig Liv? Der er ditt spørsmål. Der er ditt svar. Du tar den intellektuelle siden; eller ta *Denne* siden, hvis du virkelig har Evig Liv. Det er det som skjer.

²⁶¹ Det var det som skjedde. Paulus, klar for å bli anklaget på grunn av Kristus, for å la folket sitt. . . Det blinde, uvitende folket som ikke ville høre på Evangeliet hans!

Jeg tenker, en skam for meg selv. Jeg var klar for å gi dem opp, fordi de ikke ville høre på meg. Jeg føler for å omvende meg. Og jeg har omvendt meg. Skjønner?

²⁶² Merk deg. Uansett hva andre tenkte, dette slags liv er Evangeliet verdig.

Nå avslutter jeg.

²⁶³ Den rike mannen, som de fleste av oss i dag, stengte ute og forkastet Livets Ord, og ble et menighetsmedlem; og viste et liv, som stadfestes i Bibelen var uverdige for det Evangeliet som han ble bedt om å ta imot. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hvordan kunne Evangeliet skinne gjennom et dunkelt lys som det, som fornektet Guds kraft?

²⁶⁴ Nå, den eneste måten å leve et verdige liv er å la Kristus og Hans Ord (hvilket, Han er Ordet) reflektere Seg Selv så fullkomment i deg inntil Gud stadfester det Han sa i Ordet. For Kristus døde for at Han kunne fremstille Seg for Gud, som et Offer. Og Det vendte tilbake i form av Den Hellige Ånd, for å reflektere Seg Selv gjennom Sitt folk, for å videreføre Hans

gjerning; å reflektere Seg Selv gjennom deg for å oppfylle Sitt lovede Ord i disse kommende dager.

Slik Johannes Døperen hørte da han hørte Kristus komme. Og Kristus gikk ut i vannet. Og Johannes sa: “Se Guds Lam.”

Ingen andre så Det. Men han så Det, det Lyset som kom ned fra Himmelen som en due. Og en Røst sa: “Dette er Min elskede Sønn i Hvem Jeg med velbehag bor i.” Han så Det komme.

Og Jesus gikk ut i vannet, Immanuel, foran en—en predikant som gikk for å være en fanatiker. Gikk ut i vannet foran folket og sa: “Jeg ønsker å bli døpt av deg.”

²⁶⁵ Johannes sa: “Herre, jeg trenger å bli døpt av Deg. Hvorfor kommer Du til meg?” Begge disse øynene møtte hverandre, en profet og hans Gud. Amen. Kunne du . . . Jeg . . . Gjett om jeg hadde elsket og stått og sett på det? Se disse alvorlige, dyptsittende øynene til Johannes kikke ned og finne dem alvorlige, dyptsittende øynene til Jesus; tremenninger til hverandre i kjødet.

²⁶⁶ Jesus sa: “Johannes, la det bli slik nå, for det er riktig av oss. Vi er Budskapet for denne tiden. Det er riktig av oss å fullføre all rettferdighet.”

²⁶⁷ Johannes tenkte, “Ja, Han er Offeret. Offeret må bli rensset før Det blir fremstilt.” Derfor sa han: “Kom igjen.” Og han døpte Ham. Amen. Med andre ord, “Det er riktig av oss og fullføre all rettferdighet.”

Jesus, som visste at den mannen var ekte, sa: “Det har aldri vært en mann født av en kvinne som ham. Han er mer enn en profet; dere som kan ta imot det, dette er mer enn en profet.” Og Jesus så inn i hans hjerte og visste det. Hans egen fetter møtte Ham der, ansikt til ansikt.

²⁶⁸ Johannes sa: “Herre, jeg trenger å bli døpt av Deg. Og hvorfor kommer Du til meg?”

²⁶⁹ Sa: “La det bli slik, Johannes. Men, husk, det er riktig av oss å fullføre alt det Gud har lovet. Og Jeg er Offeret. Jeg må bli rensset før jeg blir fremstilt.” Åh, du store! Du store!

²⁷⁰ Og i dag når Kveldslysene skinner, når det ikke finnes en mann ved sine fulle fem som ikke kan si annet. En hvilken som helst Bibel-lærd som har sett i Bibelen vet at dette er den siste tid. Derfor er det riktig av oss å gå ned fra disse store murene, eller komme oss bort fra disse tingene, og å komme inn i Jesu Kristi rettferdighet i denne siste tid og ta på Guds Segl før djevelen gir oss dyrets merke. Åh, du store. Ja.

²⁷¹ Be Gud om å la Lyset for denne tid stige opp i deg, til å bli en lydige Guds tjener. Og la så Åndens frukt alltid forbli i ditt liv. Og det er et liv som er Evangeliet verdig.

272 La meg si dette i avslutningen. Den eneste måten, den eneste måten du kan leve et liv som er Evangeliet verdig er å la Evangeliet Selv, enhver del av Evangeliet komme inn i deg og reflektere Sine løfter tilbake, stadfeste dem. La Gud leve i deg for å stadfeste løftene i denne tid.

Akkurat som Johannes, som Jesus sa til Johannes: “La det bli slik, Johannes. Det er riktig. Men vi er denne tids budbærere, og vi må fullføre all rettferdighet.”

Og hvis vi er de kristne i denne tid, la oss ta imot Jesus Kristus i vårt hjerte. Og Han er Ordet. Ikke fornekt noe av Det. Si: “Det er Sannheten.” Og putt Det i ditt hjerte, følg med på Åndens frukt i deg og oppfyll ethvert løfte som Han ga i Bibelen. Gud ønsker å oppfylle Sitt Ord, og Han har ingen andre hender enn mine og dine. Han har ingen andre øyne enn mine og dine. Han har ingen tunge uten min og din. “Jeg er Vintreet. Dere er greinene.” Greinene bærer frukten. Vintreet forsyner greinene med energi. Det er livet som er verdig.

273 Min bønn er for de i radio eller i . . . i lydbånd-land, og de som er til stede. Må all nådes Gud i Himmelen skinne Sin velsignede Hellige Ånd over oss alle, slik at vi fra denne kvelden heretter, kan leve et liv slik at Gud kan si: “Jeg er veldig fornøyd. Gå inn i de Evige gleder som er forberedt for dere siden verdens grunnleggelse.” La Himmels Gud sende Sine velsignelser over dere alle.

274 Jeg ber om at Gud må velsigne dere kvinner i kveld som har kort hår, på en slik måte at dere vil forstå og komme dere bort fra denne moderne trenden i tiden, og innse at Bibelen sier at dere ikke skulle gjøre det. Og hvis du er skyldig i å kle deg i umoralske klær, at Himmels Gud må utgyte Sin nåde i ditt hjerte, slik at du aldri gjør det igjen, at du aldri må bli skyldig i en slik ting igjen. Må Den Hellige Ånd bare åpne det opp for deg og vise deg. Må du uten dåpen i Den Hellige Ånd . . .

275 Må dere menn som har koner og lar dem være sjefen i huset og styre dere rundt, må Himmels Gud gi dere nåde til å sette foten ned og få den kvinnen tilbake til sine fulle fem igjen, ja, og innse at det er din plass i Kristus. Ikke en sjef, nå, men du er husets overhode. Husk, hun er ikke engang i den opprinnelige skapelsen. Hun er bare et bi-produkt av deg gitt av Gud til deg for å ta hånd om deg, til å holde klærne dine rene og lage måltidene dine og så videre. Hun er ikke din diktator.

276 Dere amerikanske kvinner som går rundt med en masse sminke i ansiktet og nesa i sky (hvis det regnet, hadde du druknet), og så tro at du er en slags diktator. Du er en slik pyse, men ikke en ekte Guds sønn. Riktig.

277 Må Gud gi dere menn nåde som Guds sønner, til å stoppe slikt tøv som det. Det er riktig. Må Han gi dere nåde til å kaste bort sigarettene, slutte å lytte til de skitne vitsene, alt det tøvet.

La oss være Guds sønner, slik at vi kan vandre et liv som er Evangeliet verdig.

Og noen går nedover gaten, sier: "Hvis det noen gang var en kristen, der går det en. Der går en som Gud viser Seg Selv rett gjennom, og den mannen er en ekte kristen om det noen gang var en kristen. Du tenker kanskje at hun ser gammeldags ut. Hun er en ekte dame." Slik er det.

²⁷⁸ Vær en respektabel kristen, for vi er fremmede her. Dette er ikke vårt Hjem. Vårt Hjem er Ovenfra. Vi er sønner og døtre av en Konge, av *Kongen*. La oss le- . . . la våre liv være et—et respektabelt liv. La oss le- . . . leve et liv der, som vil ære det vi hevder å være, en kristen. Og hvis du ikke kan leve det slags liv, så stopp å kalle deg for en kristen, fordi du fører bare vanære over Saken.

²⁷⁹ Takk til dere denne varme kvelden, som sitter her. Jeg stoler på at ikke én av dere vil gå fortaapt på den Dag. Jeg—jeg—jeg stoler på at dere og jeg sammen vil finne nåde fremfor Gud, at jeg alltid vil være i stand til å stå for det som er Sannheten, aldri å skade dere, men aldri å unnlate å fortelle dere. Skjønner? Hvis jeg gjorde det, ville jeg ikke være den rette slags pappa, hvis jeg lot ungen min bare gjøre hva som helst. Jeg vil korrigerer dem. All kjærlighet vil gjøre det. Kjærligheten er korrigerende. Jeg husker at du skrev den beskjeden til meg den dagen, Pat. Jeg har den fremdeles. Og kjærligheten er korrigerende. Bibelen sier så. Og hvis det ikke er korrekt, er det grunnen til at Gud korrigerer oss. Han elsker oss.

²⁸⁰ Må vi leve et liv, heretter, som er verdig, med vennlighet og mildhet. Ikke bry deg å si: "Vel, pris Gud, jeg vet hun har Den. Hun talte i tunger. Hun danset i Ånden." Det er helt i orden. Men hvis hun ikke har Åndens frukt, er ikke Ånden der. Hun bare etterligner en eller annen slags følelse, eller noe, fordi Den Hellige Ånd kan bare leve livet til Åndens frukt. Det er det eneste Han kan gjøre.

²⁸¹ Gud velsigne dere. La oss bøye vårt hode, bare et øyeblikk.

La den . . . Gud, som har sendt ut Sitt Lys i denne siste tid, Det som ligger her foran meg, fra Hans Bibel; og bildet av disse Englene, dette mystiske Lyset i form av en pyramide, som ikke engang vitenskapsmennene vet hvordan Det kom hit. De kan ikke forklare Det. Men, Far, vi er takknemlige. Du fortalte oss, måneder før det skjedde, og vi er takknemlige til Deg.

²⁸² La folket som er kalt ved Ditt Navn, gå bort fra synden i kveld, Herre, vantro. Må, som . . . Jeg har måttet tale så hardt mot våre søstre, ikke fordi jeg ikke elsker dem, Herre, men jeg ønsker ikke se djevelen binde dem opp inntil de faller død om en av disse dager, og så prøve å møte Deg i den tilstanden etter å ha hørt Guds Sannhet slik som dette. Må de føle at de skylder seg selv det, å gå og granske Skriftene og se om det er riktig. Gå ned på

sine knær da, oppriktig og si: “Gud, er det Sannheten?” Da er det alt som er nødvendig, Herre, hvis de vil være oppriktige i det, for Ditt Ord er Sannhet.

²⁸³ Folket har sittet. Mange av dem kanskje, fikk noe som såret dem. Men Guds Ånd talte til dem, og de satt stille og lyttet. Det begynner å bli sent. Det er sent på kvelden, og det er også sent i tiden som vi lever i. Solen går ned. Verden kjølnes av. Gud, mørke vil snart sette inn, og deretter Herrens Komme for å rykke bort Sin Menighet. Hvor vi takker Deg for dette, Herre!

²⁸⁴ Vi ber nå om at Du må velsigne enhver person i Guddommelig Nærvær. Enhver som hører dette lydbåndet, Herre, rundt om i verden, må de komme bort fra de gamle læresetningene og slikt og komme og tjene den levende Gud, komme og investere i Det, gjøre som dronningen av Syden gjorde. Hun kom, tok henne tre måneder til å komme dit hvor en mann representerte Jesus Kristus, eller Himmelen Gud; Salomo. Jesus sa: “Hun kom fra verdens ende for å høre Salomos visdom, og se en større en Salomo er her.” Og vi vet “den større enn Salomo” er her, den store Hellige Ånd Selv er her, virker gjennom folket. Hvor vi takker Deg for dette, Far. Jeg ber velsignelsen nå.

²⁸⁵ Velsign vår kjære pastor, broder Neville. Herre, når jeg—når jeg ser på ham og tenker på hans arbeid i kjærlighet, bare hopper mitt hjerte. Jeg elsker ham. Å se ham når han ser på sin kone og sine små barn, jeg—jeg ber, Gud, om at Du må styrke ham. Gi ham mot. Velsign ham i mange, mange flere år i tjenesten, i denne store høståkeren som vi er i.

²⁸⁶ Velsign alle disse forkynner-brødrene som sitter her i kveld. Mange av dem er besøkende fra andre steder. Jeg ber om at Du må være med dem der, Junie og broder Ruddell, og de kjære mennene som er fra søstermenigheter til denne menigheten her, og står og holder Evangeliets Lys i de ulike delene av byene rundt omkring, for dette samme Lyset, og strider for Det. Takk for de mennene, Herre. Gi dem mot. Og gi dem nåde til å tåle de store prøvelsene og slikt som kommer over jorden for å teste alle kristne.

²⁸⁷ Helbred de syke og plagede, Herre. Vær med oss gjennom denne kommende uken nå. Gi oss mot. Må den lille, usammenhengende søndagsskoleleksjonen for i dag aldri forlate deres hjerte. Må de grunne, dag og natt. Gi disse velsignelsene, Far. I Jesu Kristi Navn ber jeg om det. Amen.

²⁸⁸ Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror dere Det? [“Amen.”] La oss synge vår gode sang igjen, “Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham,” idet vi forener oss sammen. Hvor er søster Ungren? Er hun her, en av dem, eller søsteren som har spilt piano, en av damene her? Jeg ser det ikke. Ja, her er hun, damen her borte. Det er riktig.

²⁸⁹ Jeg ønsket i kveld med all respekt, men jeg så ikke broder Ungren. Jeg ønsket at han skulle synge for meg i kveld, *Hvor stor*

Du er! Jeg antar at broderen dro hjem. Skjønner? Jeg hørte den sangen denne formiddagen, og jeg satte virkelig pris på den. Du, åh du! Den bare ga gjenklang gjennom hjertet mitt. Og jeg—jeg—jeg ønsket å høre ham synge *Hvor stor Du er!*

²⁹⁰ Nå, la oss synge *Jeg elsker Ham*, alle sammen. Nå, bare lukk øynene dine. Og la oss se til Ham nå, si: “Herre, hvis det er noe av denne kjødeligheten i meg, ta den ut akkurat nå. Ta den ut.” Og dere ute som hører dette lydbåndet, når dere hører denne sangen, syng sammen med oss, da, rett i stolen din der du sitter.

Hvis det er det, hvis du er dømt av Ordet, hvis du ikke tror Det er Ordet, gransk Skriftene, se om Det er riktig. Det er nødvendig for deg. Det betyr Liv eller død.

Og så mens vi synger denne sangen, hvis det er kjødelighet i ditt liv, vil du ikke løfte opp din hånd i stolen din. La dine barn og kone løfte opp sin hånd, dine kjære rundt deg. Syng *Jeg elsker Ham* og gi ditt liv til Ham. Si: “Rens meg, Herre, fra alt ondt.”

Mens vi synger nå, la oss stå.

Jeg elsker Ham, jeg . . .

Herre Jesus, jeg ber om at Du må helbrede folket, disse som kommer til å ha på seg disse lømmetørklærne. Jeg velsigner dem, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁹¹ Nå i denne store velsignelsen! Bare fortsett og spill den, søster. Bare lukke øynene og tenk, et øyeblikk nå. La oss be i vårt hjerte: “Herre Jesus, gransk meg. Elsker jeg Deg virkelig? Du sa: ‘Dersom dere elsker Meg, holder dere Mine bud. Dersom dere elsker Meg, vil dere holde Mitt Ord.’” Og så i ditt hjerte, si: “Herre, la meg holde Ditt Ord. La meg skjule Det i mitt hjerte, aldri synde imot Deg, det vil si, å ikke tro på det Du har sagt.”

²⁹² Nå mens vi synger *Jeg elsker Ham*, la oss håndhilse på noen ved siden av oss. Bare snu dere rundt, si: “Gud velsigne deg, broder eller søster.” Helt stille nå.

“Jeg . . .” Gud velsigne deg, broder. “Jeg . . .” Gud velsigne deg, min søster. Gud velsigne deg, søster. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, søster. “Og kjø- . . .” Gud velsigne deg, min søster. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. “. . . tas tre.”

²⁹³ La oss nå løfte våre hender til Ham.

Jeg—jeg elsker Ham
Fordi . . .

Har du noe i tillegg du ønsker å gjøre? Vil at du skal avslutte.

. . . meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

294 Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Er Han ikke underfull? [“Amen.”] Jeg ber for hver enkelt av dere, barn. Hva godt hadde det gjort meg hvis jeg stod her og sa disse tingene, hvis jeg i mitt hjerte, jeg ikke trodde at det kom til å hjelpe dere? Når jeg er trøtt og utslitt. Jeg klarer knapt å stå her. Føttene mine gjør vondt. Og skoene mine, jeg har stått i dem slik at de er fulle av svette og slikt, og føttene mine har fått gnagsår. Og jeg er så trøtt! Jeg er ikke noe barn, lenger. Og jeg har forkynt tre- eller fire-timers prekener, og ber for de syke og holder på dag og natt. Hvorfor ville jeg stå her, gjøre det?

Dere vet, alle disse tretti årene, hvis det var for popularitet, har jeg forsøkt å unngå det. Dere vet jeg ikke tar imot penger. Dere vet det. Jeg har ikke det. Har jeg fortalt dere noe i Herrens Navn som ikke har skjedd? Dere vet at det er riktig.

Jeg elsker dere. Det er Guds kjærlighet som er i mitt hjerte for hver enkelt av dere. Jeg skulle ønske jeg kunne. . . Jeg skulle ønske jeg kunne stå fremfor Gud og si: “Gud, la—la—la meg hjelpe dem. La—la meg gjøre *dette*.” Jeg kan ikke gjøre det. Hver enkelt må stå for seg selv. Skjønner?

295 Jeg—jeg—jeg tror vi alle går opp nå, en av disse dager. Og hvis det skulle skje at vi sovner inn før den tiden, at jeg blir tatt fra dere, husk, jeg vil møte dere over Der. Jeg vet Det er der. De samme visjonene som har fortalt dere alt, er fullkomne, har skjedd nøyaktig slik som Han sa. Ingen, i alle disse årene kan si her at jeg noen gang fortalte dere noe som ville skje uten at det gjorde det. Verden over, vet det. Dere har aldri sett det på plattformen, det fortalte alle nøyaktig Sannheten. Skjønner? Det har alltid vært slik. Den samme Gud lot meg se forbi tidens forheng. Jeg så de kvinnene og mennene omfavne meg og klemme meg, sa: “Åh, broder Branham.”

296 Jeg—jeg kan ganske enkelt ikke sitte meg ned. Så, hvis jeg er trøtt, går jeg likevel. Ryggen min gjør vondt. Og jeg, hver dag. . . Jeg er—jeg er—jeg er femti-fire år gammel. Du vet, man får en ny plage hver dag.

Min bønn er: “Gud, hold meg sammen. Hold meg sammen til å forkynne Ordet, stå på den Sannheten inntil jeg ser sønnen min, Joseph, gammel nok og fylt med Den Hellige Ånd; og jeg kan ta denne gamle, utslitte Bibelen, legge Den i hånden hans og si: ‘Sønn, bær Den til ditt livs slutt. Ikke gå på kompromiss med Den.’”

297 Jeg trodde kanskje Billy ville forkynne Evangeliet. Gud har ikke kalt ham.

Men jeg tror, Joseph, til tross for den lille, uskikkelige gutten han er, tror jeg Gud har kalt ham. Det er grunnen til at barn ikke kommer overens med ham, han er en leder. Og jeg—jeg—jeg vet at Gud har kalt ham. Jeg ønsker å lære ham opp i Ordets vei, i Herrens Ords vei, slik at han ikke vil fornekte det Ordet.

Jeg ønsker å gjøre det selv, om Gud vil. Og når jeg blir gammel og redusert og kan se ham stå der på talerstolen og sier: “Dette samme Evangeliet stod min pappa for. Han sitter der, gammel og utslitt i kveld. Men jeg ønsker å ta hans plass og fylle hans sko, og stå der.”

²⁹⁸ Så vil jeg se opp og si: “Herre, la Din tjener reise bort herfra i fred.” Det er det jeg ønsker å se så inderlig. Inntil den tiden kommer . . .

²⁹⁹ Hva så om jeg ville oppstå med en annen generasjon? Jeg kan ikke det. Jeg må komme med denne generasjonen. Jeg er nødt til å stå med dere. Det er dere jeg må stå for og stå til regnskap for innfor Gud, for Evangeliet jeg har forkynt. Tror dere at jeg ville stå her og prøve å forvirre dere, ut av Noe som jeg trodde var rett? Jeg vil oppmuntre dere til å gå å gjøre Det. Men jeg vet det når det er galt, jeg ønsker å få dere ut av det inn i det som er rett. I sannhet fra mitt hjerte, Gud er mitt vitne. Jeg elsker dere hver enkelt, med ekte, Guddommelig, kristen kjærlighet. Gud velsigne dere. Be for meg.

³⁰⁰ Jeg vet ikke hva min fremtid inneholder, men jeg vet Hvem som holder min fremtid, så jeg hviler i det.

³⁰¹ Jeg overlater denne talerstolen til en mann som jeg har den fulle tillit til, som en Jesu Kristi tjener, vår pastor, broder Neville.

ER DITT LIV EVANGELIET VERDIG? NOR63-0630E
(Is Your Life Worthy Of The Gospel?)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 30. juni 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd-opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org